

Krig kan true, men sandheden vil ændre klimaet

23. april (EIRNS) – Lad os ikke besnæres af ståhejen der slår om ørerne på de godtroende, der falder for tossestregene i forbindelse med Bidens klimatopmøde. Bag denne uforsonlige buldren kan krigens lave trommeslag høres. Tag bemærkningerne fra den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin på topmødet i går: "I dag vil ingen nation kunne finde varig sikkerhed uden at tackle klimakrisen... Klimaændringer gør verden mere usikker, og vi er nødt til at handle... Klimakrisen er en dybt destabiliserende kraft for vores verden. Når Arktis smelter, øges konkurrencen om ressourcer og indflydelse i regionen. Tættere på ækvator truer stigende temperaturer og hyppigere og intense, ekstreme vejrhændelser millioner i Afrika og Mellemamerika med tørke, sult og fordrivelse". Dette er en omformulering af politikken fra 1974 i 'National Security Study Memorandum-200', kaldet "Konsekvenserne for USA's sikkerhed og oversøiske interesser af verdensomspændende befolkningstilvækst".

Den indiske minister for energi og ny og vedvarende energi, Raj Kumar Singh, udformede den 31. marts modargumentet, da han sagde: "Der er 800 millioner afrikanske mennesker, der ikke har adgang til elektricitet. Vi (Indien) vil opnå hvad end der må opnås, fordi vi får investeringer. Hvad med disse (afrikanske) lande?"

Omend der blev underskrevet et forståelsespapir mellem USA og Indien, der støtter Bidens klimadagsorden, er sandheden om den "store nulstillings" dagsorden for affolkning kendt af Indien. Når man ser modstanden mod russisk og kinesisk tilstedeværelse i Centralafrika fra franskmændene, briterne og USA, brugen af islamiske terrornetværk til at lukke

Totals LNG-projekt til 20 milliarder dollars i Mozambique og mordet på præsident Idriss Déby af Chad, en stærk tilhænger af Transaqua-vandforvaltningsprojektet, ved man, at udsigterne til ægte økonomiske fremskridt og en afslutning på de langsigtede virkninger af kolonialisme på det afrikanske kontinent er det reelle mål for de økonomiske lejemordere som Mike Bloomberg, hvilket var så tydeligt ved Bidens fiasko.

I Tyskland, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, har vi en syntetisk skabelse kaldet Annalena Baerbock, kanslerkandidat for Det Grønne Parti. Hendes politik, herunder "ambitiøs klimabeskyttelse" fra NATO, et "transatlantisk klimapartnerskab" med USA og en ændring af den tyske industri for at skabe "klimaneutralt stål" i modsætning til det "autoritære Kina", kan meget vel vise sig at blive den næste tyske regerings politik. Baerbock har tilbragt tid ved London School of Economics, hvilket ikke burde komme som nogen overraskelse. Er hun skåret over den samme læst med det britiske flag som Hans Joachim ("Sir John") Schellnhuber? Naturligvis er hun også anti-"russisk autoritarisme". Hun er imidlertid ikke et tysk, men et europæisk projekt, beregnet på at give affolkningspolitikken "et lyst, nyt, ungt ansigt". Dette er Hjalmar Schacht med grønt ansigt.

Ruslands nylige militære aktioner i Sortehavet har midlertidigt forhindret yderligere optrapning af denne situation. Putin har gjort det klart for Zelensky, at der ikke vil blive tolereret noget vrøvl med hensyn til Krim. I mellemtiden har den amerikanske kongres bevilget penge til at føre 'krig med offentligt diplomati' mod Bælte- og Vejinitiativet. Og vi skal holde øje med situationen i Centralafrika, hvor blandt andet Rusland, Frankrig, Storbritannien, Kina og USA er involveret under dække af skiftende prioriteter i klimaændringernes æra.

Arbejdet i Komitéen for modsætningernes Sammenfald, som det

blev udtrykt i Harley Schlangers interview med oberst Richard Black i dag, og processen med rekruttering af andre, herunder fra det amerikanske militær, til at stille sig solidarisk med oberst Blacks politik, udfordrer militære og andre institutioner til at tilkendegive over for verden, at amerikanerne ikke tror på tortur af fanger eller civile, ikke tror på mishandling eller drab på civile befolkninger under krig, ikke tror på at tage nationers madforsyninger eller tilbageholde medicin og vacciner. Et verdensomspændende sundhedsprogram med tilstrækkeligt med vand, strøm, transport, hospitaler, vacciner og medicin, medicinsk personale og skoler er den eneste løsning på kort sigt. Dette vil fungere, ikke alene for at forhindre verdenskrig, ikke alene for at opretholde vores fortsatte eksistens som en art fri for forestående, endnu mere dødbringende pandemier. Denne forpligtelse til en ny global sundhedsplatform kan være den eneste måde at befri den transatlantiske verden fra sin nuværende tilstand af moralsk sammenbrud. Helga Zepp-LaRouches interview om oprindelsen og formålet med Schiller Instituttet, som vil blive gjort tilgængeligt i weekenden, er en perfekt introduktion til dem der ønsker at vide, hvorfor vi gør hvad vi gør, og hvad vi kæmper for.

Billede credits: Garry Knight CC0 1.0 Universal (CC0 1.0) Public Domain Dedication

---

Drop selvmordsklubben for at skabe en reel fremtid

22. april (EIRNS) – Biden og Det hvide Hus fejrede "Jordens Dag" ved at hive verdenslederne sammen til en fælles

diskussion om at begå selvmord, ved at tvinge verden til at deltage i en 'kuldioxid-sultestrejke'. Alt imens EU, Storbritannien og USA forsøgte at overgå hinanden ved muntert at bekendtgøre endnu tidligere datoer for at nå forskellige mål om reduktion af kuldioxidemissioner, insisterede John Kerry på, at selv kulstofneutralitet var for begrænset et mål. Vi bliver nødt til at "suge kuldioxid ud af atmosfæren," informerede han alvorligt sit publikum, der kedede sig.

Mens der kom generelle udsagn om at elske naturen og leve i harmoni med den fra alle deltagere, hvoraf nogle repræsenterer lande, der har ægte forureningsproblemer, med meget reelle sundhedsmæssige virkninger, var der mange der nærede betænkeligheder, da det kom til at sluge den bitre pille. Xi Jinping påpegede, at ansvarsområderne for verdens nationer er "fælles, men differentierede", og fortsatte med temaet for BRICS-nationerne og det 'globale syden', og insisterede på at deres vækst ikke skal ofres for at opfylde klimamål, der er sat op af de transatlantiske nationer.

Xi Jinping talte poetisk om harmonien og balancen mellem mennesket og naturen, men tilføjede at den må følge en tilgang med "folket i centrum", og med fokus på dem der "længes efter et bedre liv". Vi skal følge multinationalisme med udgangspunkt i FN (dvs. ikke i den kunstige "regelbaserede orden", der udgøres af de imperialistiske magter). Vigtigst af alt understregede han, og mange andre med ham, det "fælles, men differentierede ansvar" mellem den avancerede sektor og udviklingssektoren, og han insisterede på, at udviklingslandenes bekymringer skulle imødekommes. Det bemærkes, at 'klimazar' John Kerry, der talte onsdag, opfordrede Kina til at opgive sin hensigt om alene at tillade kulfyret energiproduktion at toppe i 2030'erne. Xi adlød ikke, og sagde at de ville fortsætte med at producere kulfyrede anlæg, som præsenteret i den 14.

femårsplan. Denne plan gjorde det klart, at bevægelsen væk fra kul afhænger af udvidelse af atom- og fusionskraft.

Men den egentlig trussel mod fremtiden for befolkningen på denne planet er ikke klimaændringer. Det er atomkrig.

Den ukrainske præsident Zelensky, der sidste år mødtes i timevis med lederen af MI6, insisterer på, at hans nation er parat til at stå op mod Rusland og blive medlem af NATO. Galninge fra amerikanske tænketanke insisterer på at sende yderligere tropper til Ukraine for at imødegå den påståede russiske trussel. Et forpurret kupforsøg i Hviderusland følges op af den amerikanske ambassadørs møde med oppositionslederen i denne nation. En græsk diplomat beder præsident Biden om at forhindre en ny krig ved at deltage i et topmøde med de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd.

Situationen med Taiwan er fortsat intens, med adskillige krigshøge der presser på for yderligere støtte til taiwanesisk uafhængighed, en umulig vej, og langt værre for Taiwan end at bevæge sig hen imod forhandlinger om løsning af forbindelserne på tværs af strædet for at skabe et forenet Kina med stor autonomi til Taiwan.

Hvad der er bestemmende for nødvendigheden af disse militære provokationer, selvmorderiske klimaforanstaltninger og indenlandsk amerikansk fascisme, der er pålagt den kontrollerede pøbel, er det eksploderende transatlantiske finanssystem, hvis udbrud, understøttet af endeløs pengepumpning, behandles euforisk som en periode med enorm vækst. Men da den øverste del af eksplosionen driver finansiering opad, ødelægger detonationen den fysiske økonomi, som virkelige liv afhænger af.

For at vende udviklingen på nuværende tidspunkt må magten tages fra Wall Street, som må sættes under streng kontrol og tillades et helsebringende besøg i konkursretten. National kredit til produktive (læs "anti-grønne")

investeringer i videnskab, infrastruktur og produktion kan føre USA – og verden – mod den form for økonomisk paradigme, der stort set gennemføres af Kina for øjeblikket, præget både af det amerikanske systems tidligere succes og den igangværende organisering af Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche og LaRouche-organisationen.

Schiller Instituttets konference den 8. maj vil sætte rammerne for en inspirerende og aktiv diskussion om udstikning af en kurs mod en renaissance for at undslippe krigen, banaliteten og grimheden i en kultur, der, selvom den har opgivet det menneskesyn, som ledte den til fortidens herlighed, insisterer på at opretholde et nu ufortjent overherredømme ved at knuse fremkomsten af andre.

Vi må arbejde på sammen at vokse ud af denne infantile identitet.

Picture credits: Terry Ballard from Merrick, New York, USA, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons

---

Briterne bereder sig på at sende USA ud for at føre krig mod Rusland

18. april (EIRNS) – Efter at have mistet dets amerikanske koloni i revolutionskrigen og have mislykkedes med at tage den tilbage gennem den britisk sponsorerede borgerkrig, er det Britiske Imperium nu involveret i en åben, dødbringende sammensværgelse for at trække USA ind en selvmorderisk krig med Rusland, hvilket de forestiller sig vil være med til at

skabe deres nye "Globalbritannien" – en moderne version af imperiet, som de aldrig opgav. "Britisk hjerne og amerikansk muskelkraft" har tjent dem godt i løbet af det sidste halvandet århundrede og trukket USA ind i to verdenskrige, igangsat af "John Bull", og for nylig et par "dejlige små krige" – kolonialistiske krige i Sydøstasien og Sydvestasien – som intet menneskeligt formål tjener, koster millioner af liv, ufattelig elendighed og efterlader verden i dag i en tilstand af moralsk og kulturel opløsning.

Vil det amerikanske folk og deres europæiske "allierede" gå søvngængeragtigt ind i endnu en verdenskrig, denne gang med term nukleare våben? Det ser ud til at være hensigten med regeringen i Ukraine, indsat i 2014 af Obama-administrationen med betydelig hjælp fra George Soros og eksperterne i "regimeskift" fra National Endowment for Democracy. På daværende tidspunkt gav Obama vicepræsident Joe Biden ansvarsområdet med at føre tilsyn med regimeskiftet mod den valgte regering i Ukraine og arbejde sammen med den neokonservative dræber Victoria Nuland, dengang assisterende udenrigsminister for europæiske anliggender, for at bringe de åbenlyst nynazistiske tilhængere af Hitlers ukrainske aktiv, Stepan Bandera, til magten i Kiev. Nu er Biden (eller i det mindste hans senile nuværende jeg) og Nuland tilbage som præsident og departementschef for udenrigspolitiske anliggender. De presser på for, at Ukraine og dets fascistiske ledere bringes ind i NATO. Ukraines ambassadør i Tyskland, Andrij Melnyk, fortalte den tyske presse, at Tysklands ansvar for nazisternes holocaust kræver, at det "må spille en ledende rolle i, at Ukraine bliver NATO-medlem, og det hurtigst muligt uden 'hvis eller men' ". Undladelse af at gøre dette vil medføre en ny storstilet krig i Europa, antydede han.

Overvej betydningen: Yd compensation for at have tilladt nazisternes holocaust ved at bringe nazisterne til magten i

Ukraine for at fremprovokere endnu en krig mod Rusland? Kan borgerne i den vestlige verden ikke huske, at det var Rusland, der udkæmpede langt størstedelen af kampene med nazisterne i den 'Store Fædrelandskrig', som Sovjetunionen kaldte den, og led langt de største tab blandt sine borgere? Er de opmærksomme på det faktum, at Rusland ser NATO udvide sine atombevæbnede styrker op til Ruslands grænser, at USA ensidigt har afsluttet de fleste af traktaterne for våbenbegrænsning, og at NATO-magterne har udpeget sig selv som overordnede i forhold til FN's Sikkerhedsråd – der blev oprettet for at forhindre endnu en global krig – ved at indføre sanktioner og føre regimeskifte-krige uden Sikkerhedsrådets godkendelse?

Ambassadør Melnyk gik videre: Hvis Ukraine ikke accepteres i NATO, sagde han, er den eneste mulighed "at bevæbne os selv og måske tænke på nuklear status igen". Nazister bevæbnet med atomvåben. Hvem kunne tillade det?

Som man vil se, er svaret: Britisk efterretningstjeneste. Ukraines præsident Volodymyr Zelensky har modtaget ordrer fra MI6-chef Richard Moore. På et to timers møde i London i oktober sidste år, beskrevet af Zelensky som at "hjælpe og beskytte vores suverænitet og territoriale integritet," satte Moore og Zelensky gang i planer for flere amerikanske og britiske våben til Ukraine, åben støtte til Kievs nazimilitseres overgreb mod Donbas, nedlukning af den resterende oppositionspresse i Ukraine og endog genovervejelse af Budapest-memorandummet fra 1994, hvorved Ukraine opgav sine atomvåben.

Borgere med god vilje i USA, Storbritannien og EU har ikke privilegiet af at kunne ignorere denne tilskyndelse til termonuklear udslettelse. LaRouche-Organisationen og Schiller Instituttet tog ved konferencen den 20.-21. marts fat på øjeblikkets civilisationskrise, og vil gøre det igen den 8. maj. Marchen mod krig skal stoppes. Krigs- og sanktionspolitikken, der nu truer millioner af mennesker i

Syrien, Yemen og andre steder, må også stoppes. For at vende sammenbruddet af den vestlige civilisation må der imidlertid også foretages en fuldstændig gennemførelse af Lyndon LaRouches fire love, for at gøre en ende på Wall Streets og City of Londons bankerotte monetære system med en New Bretton Woods-konference mellem verdens førende nationer, for at genoprette ideen om fred gennem udvikling, opbygge moderne sundhedsvæsener i alle dele af verden, forene alle nationer i udviklingen af fusionskraft og i udforskningen af det ydre rum samt gendanne skønhed og klassisk kultur i den vestlige kulturelle ødemark. Opgaven er enorm, men intet mindre kan gøre det, og det har aldrig været mere presserende.

POLITISK ORIENTERING den 16. april 2021: Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Schiller Instituttet · Vestens civilisationskrise: krig eller fred gennem udvikling

---

Biden-administrationen slipper finansiel krigsførelse løs mod Rusland; er vi blevet vanvittige?

Den 15. april (EIRNS) – Det Hvide Hus bekendtgjorde en række sanktioner mod Rusland i dag, den alvorligste – på grund af hvad det indebærer – er et angreb på Ruslands evne til at udstede gæld i rubler, med det erklærede formål at udløse massiv kapitalflugt og ødelæggelse af den russiske økonomi.

Ved at forbyde amerikanske virksomheder og finansielle institutioner at købe statsgæld i rubler fra den 14. juni 2021 har USA – som en højtstående embedsmand gav pressen en baggrundsorientering om i dag – til hensigt at fremprovokere “en negativ feedback-loop”: “Dette er det vigtigste marked der finansierer den russiske regering... Fjernelse af amerikanske investorer som købere på dette marked kan skabe en generel afkølede effekt, der hæver Ruslands låneomkostninger og tillige fører til kapitalflugt og en svagere valuta. Og alle disse ting har en væsentlig indvirkning på Ruslands vækst og inflationsresultater.”

Biden retfærdiggjorde foranstaltningerne, som omfatter udvisning af ti diplomater og andre sanktioner, ved at “erklære en national nødsituation med hensyn til den usædvanlige og ekstraordinære trussel mod USA’s nationale sikkerhed, udenrigspolitik og økonomi”, som Rusland angiveligt udgør. Hans bekendtgørelse truer også med at indføre yderligere foranstaltninger i fremtiden: “Vi er parate til fremadrettet at pålægge Rusland betydelige og

varige omkostninger, hvis de ikke opfører sig som de får besked på.

Den russiske talskvinde for udenrigsministeriet, Maria Zakharova, svarede på foranstaltningerne: "Vi har gentagne gange advaret USA om konsekvenserne af deres fjendtlige skridt, der øger konfrontationen mellem vores lande til farlige niveauer". Hun bemærkede også ifølge en redegørelse i Sputnik, at sådanne amerikanske handlinger rejser tvivl om "gennemførligheden af brugen af dollaren og pålideligheden af vestligt kontrollerede betalingssystemer". Den 11. april fortalte den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov IRNA-presseagenturet, at Rusland i lyset af de dræbende økonomiske sanktioner over for lande som Syrien, Yemen, Iran og Venezuela vil "øge indsatsen for at reducere risici forbundet med sanktioner", og at "gradvise skridt burde tages for at bevæge sig mod af-dollarisering".

Bidens træk i dag kunne meget vel accelerere processen med BRICS og associerede lande, der bevæger sig for helt at droppe dollaren i selvforsvar og muligvis detonere hele det transatlantiske finanssystem. Den store vinder af et kombineret sammenbrud af det finansielle system og krigslignende konfrontation mellem USA og Rusland og mellem USA og Kina ville være det britiske imperium.

Provokationerne i Ukraine og Taiwan mod henholdsvis Rusland og Kina skaber også fortsat en alvorlig fare for militær konfrontation. Tilføj dertil den forværrede pandemi og hungersnøden, der truer hundreder af millioner, og vi har hvad Helga Zepp-LaRouche har omtalt som en civilisationskrise af en hidtil uset karakter.

For at vække verden til denne fare, for at ryste folk ud af den moralske ligegyldighed, der avler pessimisme og passivitet, udsendte Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i dag en "indtrængende opfordring til at stoppe

folkedrabene i Syrien og Yemen; det vestlige systems moralske sammenbrud råber på et nyt paradigme".

Helga Zepp-LaRouche udsender indtrængende opfordring til at standse folkedrabene i Syrien og Yemen; det vestlige systems moraliske sammenbrud råber på et nyt paradigme

Den 15. april – Schiller Instituttet cirkulerer en indtrængende reaktion fra dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, til den pavelige udsending til Syrien, kardinal Mario Zenari, der har advaret verden om den akutte humanitære nødsituation i kølvandet på ni års krig i Syrien, hvor morderiske "sanktionsforanstaltninger", er blevet pålagt af det amerikanske udenrigsministerium og uansvarligt støttet af en række andre regeringer, mest eftertrykkeligt briterne. Handlinger med henblik på at afslutte de såkaldte "Cæsarsanktioner", der er pålagt Syrien, vil ikke kun bidrage til at standse den massesult og fattigdom, som nu opsluger nationen, men vil også gavne resten af menneskeheden. Det er, som kardinalen siger, på tide at følge en vej for fred gennem udvikling og direkte

afvise den moralske ligegyldighed, der i stigende grad truer med at udløse en katastrofe af denne størrelsesorden overalt hele planeten.

Under diskussionen i forbindelse med Schiller Instituttets ugentlige webcast den 14. april, krævede Zepp-LaRouche, at verden kommer det syriske folk til hjælp. Som kardinal Zenari har udtalt, befinder mere end 90% af syrerne sig under niveauet for ekstrem fattigdom, og mange er i fare for at miste deres liv på grund af hungersnød. Det sidste årti med krig, de uretfærdige sanktioner og COVID-19-pandemien har skabt en absolut utålelig tilstand af lidelse for det syriske folk.

Lignende rædsler konfronterer Yemen, hvor sultens smertefulde virkelighed formidles i den stærke dokumentarfilm "Hunger Ward", som lederen af Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, henviser til; Beasley så børn dø på hospitalet lige foran sine øjne, og var ude af stand til at hjælpe.

Som Zepp-LaRouche udtalte, er der ikke noget "humanitært" forbundet med at sulte børn og lukke ned for hospitaler og lægebehandling, baseret på falske fortællinger, der blev udtænkt af britiske og amerikanske talsmænd for regimeskifte. "Dette må stoppe, og Cæsarsanktionerne skal ophæves. Og alle medlemmer af den amerikanske kongres, der ikke ophæver disse sanktioner, gør sig selv medskyldige i enhver død, der sker i regionen".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Dette har nået et punkt, hvor verden enten vågner op, og begynder at afhjælpe dette, eller ikke vil overleve på grund af vores egen moralske fiasko som menneskelig art. Jeg opfordrer jer: Arbejd med Schiller Instituttet. Arbejd med instituttets Komité for modsætningernes Sammenfald, der arbejder med hjælpeprogrammer og genopbygning. Jeg appellerer til jer: Kom i forbindelse med Schiller Instituttet, og reagér på

opfordringen fra kardinal Zenari”.

Links:

Helga Zepp-LaRouches
webcast: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/04/14/video-cardinal-zenari-time-is-running-out-to-end-the-sanctions-against-syria/>

Cardinal
Zenari: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/03/30/catholic-cardinal-in-syria-tells-world-time-is-running-out-for-syria-reconstruction/>

Cardinal
Zenari: <https://www.exaudi.org/feature-cardinal-zenari-urgent-radical-solutions-needed-for-syria/>

David Beasley and “Hunger
Ward”: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/04/10/wfps-beasley-promotes-hunger-ward-documentary-on-malnutrition-in-yemen/>

**Det vestlige systems
moraliske sammenbrud råber
højt på et nyt paradigme.
Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga**

Zepp-LaRouche den 14. april 2021

I sin ugentlige dialog kom Helga Zepp-LaRouche med en lidenskabelig opfordring til seerne, om at slutte sig til hende for at tackle det farlige moralske sammenbrud, der karakteriserer næsten alle vestlige regeringer, inklusive USA. Dette sammenbrud udgør en trussel for alle, da krisen i Ukraine fortsætter med at eskalere mod en krig mellem Rusland og militærstyrkerne fra USA og NATO. Muligheden for et Biden-Putin-topmøde er en positiv udvikling, men samtidig blev det meddelt, at hans udenrigspolitiske hold udtrykte fuld støtte til den fanatiske, ekstremistiske fløj af Ukraines styrker, der presser på for at krydse den "røde streg", trukket af Moskva for mange år siden, at placere NATO-tropper på den russiske grænse til Ukraine.

Hun understregede også, at det haster med at ophæve USA's såkaldte Cæsarsanktioner mod folket i Syrien, idet hun henviste til pavens udsending i Syrien kardinal Zenaris appel om at afslutte sanktionerne. Der er ikke noget "humanitært", sagde hun, i at sulte børn og lukke hospitaler og forhindre lægehjælp, baseret på endnu en falsk fortælling brygget sammen af anglo-amerikanske netværk, som ønsker et regimeskifte. Vi må insistere på, at enhver politisk beslutningstager, der ikke taler imod dette bedrageri, er medskyldig i enhver død, der opstår i Syrien og i Yemen.

Links:

Cardinal Zenaris
udtalelse: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/03/30/catholic-cardinal-in-syria-tells-world-time-is-running-out-for-syria-reconstruction/>

Cardinal Zenaris
udtalelse: <https://www.exaudi.org/feature-cardinal-zenari-urgent-radical-solutions-needed-for-syria/>

Verdensfødevareprogrammets direktør David Beasleys video, "Hunger Ward": <https://schillerinstitute.com/blog/2021/04/10/wfps-beasley-promotes-hunger-ward-documentary-on-malnutrition-in-yemen/>

Schiller Instituttets Project Phoenix, økonomisk udviklingsplan for Syrien: <https://www.youtube.com/watch?v=VRM2T8cF6Po>

Schiller Instituttets Operation Felix, økonomisk udviklingsplan for Yemen: https://larouchepub.com/other/2018/4526-operation_felix_the_.html

Løgnene bag "Caesar" sanctionerne: <https://thegrayzone.com/2020/06/25/us-qatari-intelligence-deception-produced-the-caesar-sanctions-syria-famine/>

India denounces Caesar sanctions at U.N.: <https://schillerinstitute.com/blog/2021/04/14/u-s-caesar-sanctions-criticized-by-india-at-u-n/>

Forsmag på YouTube-video Project Phoenix–Aleppo: The Eternal City

Vær ikke diplomatisk: Vi står over for en civilisationskrise, der må vendes

13. april (EIRNS) – Med Ukraine-krisen, der bevæger sig hurtigt mod et strategisk opgør, ringede præsident Joe Biden tirsdag til præsident Vladimir Putin for at foreslå, at de to ledere afholder "et topmøde i et tredjeland i de kommende måneder for at diskutere hele spektret af spørgsmål, som USA og Rusland står over for," ifølge et referat fra Det Hvide Hus. Hensigten ville være, at "USA og Rusland skulle forfølge en strategisk stabilitetsdialog, om en række våbenkontrol- og nye sikkerhedsspørgsmål."

Men selv da Biden talte med Putin, var hans udsending, udenrigsminister Tony Blinken, i Bruxelles, og han opfordrede Ukraine til et dumdrigt krav om straks at tilslutte sig NATO, som alle sider ved, er en snubletråd for Rusland. Samtidig har USA udsendt to krigsskibe til Sortehavet, som den russiske viceudenrigsminister Sergei Ryabkov beskrev som en provokation "designet til at teste Ruslands nerver." Han advarede om, at amerikansk militærstøtte til Kiev gør Ukraine til en "krudttønde", og at "hvis der er nogen forværring, vil vi naturligvis gøre alt for at sikre vores sikkerhed og vores borgeres tryghed."

Hvad der mere ligger bag Biden-Putin-telefonopkaldet er uklart i skrivende stund. Men to ting er klare: 1) at Ukraine-brandpunktet og den større krigsfare er drevet af det systemiske sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem, som også har frigjort en pandemi, hungersnød og massearbejdsløshed over hele planeten; og 2) at ingen

løsning på en enkelt krise vil fungere, medmindre hele civilisationskrisen behandles og vendes.

"Jeg tror, det går op for flere og flere relevante mennesker, at vi har at gøre med en civilisations potentielt omfattende og fuldkomne svigten", sagde Schiller Instituttets grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche, i dag. "Man kan ikke reagere på en enkelt krise eller sammenbrud eller fare som et individuelt fænomen; man må virkelig tage fat på hele billedet som et. Fordi, enten kan vi katalysere nogle moralske reaktioner fra mennesker, der er villige til at erkende, at det der foregår, er et civilisationssammenbrud, ellers tror jeg, at vi er på en kort vej mod katastrofe."

Zepp-LaRouche tilføjede: "Det er ganske bemærkelsesværdigt, at dette civilisationssvigt er ved at blive et spørgsmål for mange vigtige mennesker, hvor den seneste er FN's generalsekretær, Antonio Guterres, som i går gennemgik den globale reaktion på COVID-19-krisen og situationen med verdens hungersnød, fattigdom og arbejdsløshed. Han fortalte en samling af FN's ECOSOC, at intet element i den multilaterale reaktion er gået som det skulle. Han sagde, at sidste år døde mere end 3 millioner mennesker af COVID-19, 120 millioner er faldet ned i ekstrem fattigdom, og det der svarer til 255 millioner fuldtidsarbejdspladser er gået tabt. Og krisen er langt fra overstået. Han sagde, at krisen 'sætter multilateralisme på prøve, og indtil videre har vi dumpet.' Han tilføjede, at der er behov for et komplet paradigmeskifte."

Zepp-LaRouche fortsatte med at trække en moralsk linje i sandet: "Der er disse helt utrolige billeder af børn, der dør lige foran verdens øjne i Yemen og andre steder, men det forhindrer ikke de rigeste mennesker i verden i at have forøget deres formuer med 5 billioner dollars i løbet af det sidste år. Hvordan kan en Jeff Bezos (Amazon) eller en Bill Gates eller alle disse andre skiderikker som George

Soros leve med sig selv, når de ved, at deres rigdom er bygget ovenpå ligene af så mange millioner mennesker? Jeg synes, vi skal sige det på den måde," insisterede hun.

Hun opfordrede LaRouche-bevægelsens organisatorer til ikke at være diplomatiske, men at ruske op i folk. "Jeg tror, at enhver, der ser kombinationen af krigsfaresom vokser, hungersnød, der dræber millioner af mennesker i flere lande, COVID-19 der raser – de må reagere. Og i forhold til dette viser de førende eliter, at de er fuldstændig ude af stand til at håndtere denne krise."

"Men jeg er overbevist om, at denne kamp kan vindes", konkluderede Zepp-LaRouche, "fordi den slår alternativet". Det gamle paradigme styrter sammen, men hvis vi udfører vores opgave rigtigt, kan et nyt paradigme vindes, sagde hun. Men for at gøre dette, "tror jeg at det moralske spørgsmål må adresseres."

Provokationerne i Ukraine truer med at nedkalde krig over Europa – og verden

2. del kommer senere. 9. april – Efter regimeskiftet i februar 2014, som væltede den valgte regering i Ukraine – hvilket ikke kunne have fundet sted uden åbenlys støtte fra USA og regeringer i NATO – advarede russiske ledere gentagne gange om, at Ukraines indtræden i NATO var en "rød linje", som Rusland ikke kunne tillade. Natos stadige udvidelse mod øst, efter den fredelige opløsning af militæralliancen Warszawa-pagten i 1991, brød løfter der blev givet til de sovjetiske ledere om, at der ikke var

nogen hensigt om at flytte NATO-styrker tættere på Ruslands grænser.

Det er af på grund af dette, at Ukraines præsident Volodymyr Zelenskys underskrivelse af præsidentdekret nummer 117/2021 den 24. marts 2021, der proklamerer, at Ukraines officielle politik er at tage Krim tilbage fra Rusland, førte til en dramatisk forøgelse af spændingerne, hvilket kan have været hensigten med denne provokation. Da der forekom en bevægelse af russiske tropper ind i grænseområdet, hvilket russerne sagde var en del af planlagte træningsmanøvrer og en styrkelse af de russiske styrker på Krim, hævdede USA beredskabet for sine militære styrker i Europa til det højeste niveau. Der udbrød spredte kampe mellem ukrainske styrker og de militære enheder, som forsvarer "udbyderrepublikkerne" Luhansk og Donetsk; kampene omfattede ukrainske styrker, der afskød granater i Donbas sammen med ubekræftede rapporter om ukrainske soldaters død og brud på en skrøbelig våbenhvile.

Spændingerne steg igen, efter at den amerikanske Præsident Biden fortalte Zelensky, at han bekræfter USA's "urokkelige støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet i lyset af Ruslands igangværende aggression i Donbas og på Krim". Bidens samtale med Zelensky blev efterfulgt af en række diskussioner mellem administrationens embedsmænd og deres ukrainske kolleger, herunder opkald fra udenrigsminister Blinken, den nationale sikkerhedsrådgiver, Sullivan, forsvarsminister Austin og chefen for USA's militære stabschef, general Milley.

Samtidigt udviste Zelensky en hovedkulds mentalitet. Den 5. og 6. april talte han med Storbritanniens premierminister Boris Johnson, Canadas premierminister Trudeau og med NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, om krisen og Ukraines ønske om at blive accepteret i NATO. I sin diskussion med sidstnævnte udtalte en rapport fra hans kontor, at han opfordrede til en større NATO-

tilstedeværelse i Sortehavet, hvilket ville have en "stærk afskrækkende virkning på Rusland", som han beskyldte for at fortsætte "den store militarisering af regionen", og handlinger som "forhindrer handelsskibsfart". Han besvarede anmodningen om, at Ukraine gennemfører militære reformer for at kvalificere sig til medlemskab, ved at insistere på at de er indstillet på at gennemføre reformer, "men at reformer alene ikke vil stoppe Rusland. NATO er den eneste måde at afslutte krigen i Donbas på. "At gå ind på Ukraines NATO-handlingsplan (MAP), tilføjede han", vil være et 'vink med en vognstang' til Rusland".

Den 6.-7. april var formand for NATO's militærkomité og ledende militærrådgiver for Stoltenberg, luftmarskal Sir Stuart Peach, i Kiev til et møde med Zelensky. Han mødtes også med øverstbefalende for Ukraines væbnede styrker, generaloberst Ruslan Khomchak. Efter sit møde med Zelensky sagde han, at NATO fordømmer Ruslands "ulovlige annektering af Krim og dets aggressive handlinger i det østlige Ukraine", og tilføjede at "Ukraine er en af NATO's nærmeste og vigtigste partnere". 'Annekteringen' af Krim fandt sted for næsten syv år siden, efter at dets befolkning overvældende stemte for at blive indlemmet i Rusland igen.

I takt med at presset for at bringe Ukraine ind i NATO stiger, afholder NATO 'Defender Europe 2021'-øvelser. Formålet med disse manøvrer er – ifølge repræsentanten for Ukraine i den trilaterale kontaktgruppe om Donbas, Alexey Arestovich, på YouTube-kanalen UKRLife.TV – at forberede sig på en mulig militær konfrontation med Rusland. Denne øvelse, uddybede han, er designet til at koordinere aktioner fra Østersøen til Sortehavet for at forberede sig på "krig med Rusland, scenariet med væbnet konfrontation med Rusland". Øvelserne strækker sig gennem maj og juni og vil være de største i 25 år og involverer 28.000 styrker fra 26 nationer, inklusive Ukraine.

I lyset af disse provokationer udtrykte Kreml-talsmand Dmitry Peskov tvivl om, hvorvidt den ukrainske præsident, Volodymyr Zelensky, overhovedet kontrollerer den ukrainske hær langs den kontaktlinje, som våbenhvilen etablerede. "Indtil videre kan vi ikke se indikationer af, at den ukrainske side ønsker at køle lidt ned, droppe krigsretorikken, der ligger skjult bag talen om en eller anden imaginær trussel, og tage kontrol over sine hærenheder der er indsat direkte langs kontaktlinjen [i Donbas], og det bliver ofte en kilde til provokationer", sagde han, ifølge TASS.

"Det er afgørende," tilføjede han, "at sikre sig, at intet tilskynder de ukrainske væbnede styrker til at starte fjendtligheder mod deres eget folk, de mennesker der bor i de selvudråbte republikker".

Et mønster af tilskyndelser

Atlantehavsrådet, en tænketank, der er domineret af krigshøge fra USA og NATO-landene, er blandt de institutioner med bånd til Biden-administrationen, der har pustet til ilden for en NATO-russisk konflikt over Ukraine. Bemærkelsesværdigt er en rapport fra 16. februar med titlen: "Hvorfor er Ukraine stadig ikke med i NATO?" Den omfattede et interview givet af Zelensky til Axios nyhedstjeneste den 23. januar 2021, kun få dage efter Bidens indsættelse, hvor han blev spurgt hvad han ville sige til Biden, når de skulle tale sammen for første gang. Zelensky sagde, at han ville stille et simpelt spørgsmål: "Hr. Præsident, hvorfor er vi endnu ikke med i NATO"?

I dette interview siger han, at hvis Ukraine allerede var med i NATO, "ville der ikke have været nogen optrapning i den østlige del af Ukraine". Hvis Kreml har taget sigte på Ukraine nu, "hvem står så for næste gang? Det kan være ethvert europæisk land, det kan være USA". Han advarede om, at Vesten ikke kun står over for trusler fra det russiske

militær, men også "informationskrig, cyberangreb". Han tilføjede, at mens "sanktioner er effektive" til at holde Rusland tilbage – med henvisning til forsøgene på at lukke ned for Nord Stream 2-gasrørledningen, som udenrigsminister Pompeo pressede på med under Trumps præsidentskab, og som nu Biden og Blinken insisterer på – så er det ikke nok. Han afsluttede med at sige, at Krim skal tilbage på dagsordenen. "Siger du, at vi skal opgive Krim"?, spurgte han intervieweren.

Blandt Bidens førende rådgivere om Ukraine er Michael Carpenter, der er en ikke-hjemhørende 'senior fellow' i Atlanterhavsrådets 'Eurasia Center'. Carpenter, der tidligere fungerede som viceforsvarsminister i Obama-administrationens afdeling for Rusland, Ukraine, Eurasien og Balkan, og som særlig ekspert på Ruslands-området for Det Nationale Sikkerhedsråd, er også administrerende direktør for University of Pennsylvanias 'Biden Center for Diplomacy and Global Engagement'. I 2018 var han eskorte for den ukrainske nynazist og embedsmand Andrij Parubij under hans rejse til Washington. Da han blev konfronteret med Parubijs offentlige tilknytning til nazistbevægelsen, som bidrog med 'muskelkraft' til kuppet i 2014, forsvarede han ham som en "patriot" og "stor leder". Carpenter var sammen med Biden medforfatter af en artikel, der blev offentliggjort i Council on Foreign Affairs journal *Foreign Affairs* i januar-februar 2018-udgaven med titlen 'How to Stand Up to the Kremlin: Defending Democracy Against Its Enemies' (Hvordan man trodser Kreml: Forsvar af demokratiet imod dets fjender).

I artiklen begynder de med de sædvanlige bagvaskelser mod Rusland og præsident Putin, at Rusland "brutalt angriber fundamentet for det vestlige demokrati" ved hjælp af en række forskellige åbenlyse og skjulte midler. At Kreml "nærer en fejlagtig, men stadig – måske endda sygelig – tro

på, at Washington aktivt forfølger regimeskifte i Rusland", hvilket involverer en "sammensværgelsesteori" om, at USA var involveret i at fabrikere oprør i områder omkring Rusland, herunder Ukraine i 2004 og 2014. (Denne særlige erklæring er absurd: i betragtning af Bidens personlige rolle i tilsynet med kuppet i 2014 sammen med andre amerikanske embedsmænd, såsom den daværende assisterende udenrigsminister, Victoria Nuland, er det næppe en "sammensværgelsesteori" at identificere den amerikanske hånd bag kuppet!).

Blandt de forslag, som de to fremsætter, er, at USA bedst kan imødegå Kremls "ondartede indflydelse" ved "at forøge afskrækkelsen af russisk militær aggression"; fremme energisikkerhed (for eksempel deres insisteren på, at Nord Stream 2 skal lukkes) og være parat til at "pålægge Rusland meningsfulde omkostninger, når de opdager bevis for dets ugerninger". Afgørende for at opnå dette er, at fortsætte "med at sende tropper og militære kapaciteter videre til Østeuropa", herunder overvejelse af Georgiens og Ukraines ønske om at tilslutte sig NATO og EU.

Hvad er den amerikanske holdning til Ukraines optagelse i NATO?

Da de amerikanske embedsmænd blev bedt om at kommentere Zelenskys bøn om at blive bragt ind i NATO, var ingen villige til at kommentere. Militære embedsmænd holder fast ved den holdning, at Ukraine først skal gennemgå "reformer", før de kan tages i betragtning, hvilket Zelensky sagde ikke ville afskrække Rusland. Og Biden har, til trods for at være enig med en interviewer i et ledende spørgsmål, om han mener at Putin er en "morder", udtalt, at han ikke ønsker at starte en ny kold krig.

Men Bidens historik som krigshøg er tydelig, når det kommer til hans tilgang til Rusland og Ukraine. Der er en kontinuitet fra hans rolle i tilsynet med Maidan-kuppet til hans nuværende udsagn. Den 30. april 2014, kun to måneder efter regimeskifte-kuppet i Kiev, fortalte Biden – med Carpenter ved sin side – til et publikum hos CFR (Council of Foreign Relations, *red.*), at Ruslands bekymring over USA's politik vedrørende Ukraine ikke har "noget at gøre med udvidelsen af NATO. Den blev undfanget i Kreml. Den blev født i Putins sind". Han beskrev sig selv som en "stolt atlantiker", og sagde at NATO og det transatlantiske forhold "aldrig har været mere relevant, end de er i dag," og bekræftede de "højtidelige forpligtelser" i henhold til artikel 5 i NATO-traktaten til at komme Ukraine til hjælp "som svar på russisk aggression". I tilfælde af russiske krænkelse af Ukraines suverænitet, "skal vi være beslutsomme med at pålægge en pris". Og i en forsmag på, hvad der synes at være hans administrations politik i dag med truslen om sanktioner mod Nord Stream 2-rørledningen, sagde han så, at "når det kommer til energi, bør Rusland ikke være i stand til at bruge sin ressource som et politisk våben mod sine naboer".

Vedrørende Ukraine er et umiskendeligt tegn på, at Biden ikke har genovervejet den fare, der implicit ligger i hans støtte til Maidan-kuppet, hans udnævnelse af Victoria Nuland til stillingen som 'nummer 3' i udenrigsministeriet, som 'viceudenrigsminister for politiske anliggender'. Nuland tilhører den hårde kerne af neokonservative, og tjente som koordinator på stedet under Biden i forbindelse med Maidan-kuppet i 2014. En del af koalitionen, som hun havde tilsyn med, omfattede tilhængerne af Ukraines nazistiske bevægelse, tilhængerne af Stepan Bandera og Azov-bataljonen, der i dag er forankret i det statslige

militær- og sikkerhedsapparat og tager føringen i konfrontationen mod udbrudsrepublikkerne og Krim. Da det viste sig, at Zelensky kort efter hans valg var åben for en diplomatisk løsning med Putin, modtog han og hans tilhængere drabstrusler fra disse netværk.

'Motsætningernes sammenfald' – den eneste modgift imod krig

7. april (EIRNS) – Den gamle, makabre vittighed lyder: "Ved du hvordan man laver ukrainsk kyllingesuppe? Man lægger en flok ukrainere i en gryde, og derefter fodrer man kyllingerne med dem". Under illusionen om at NATO, anno 2021, ikke vil opføre sig som Atlanterhavsalliancen i 1956 i tilfældet Ungarn, placerer Ukraines præsident Volodymyr Zelensky, muligvis ubevidst, Ukraine i en stor, dampende gryde, der bliver varmere for hvert minut. Ikke at NATO nu i det hele taget har nogen eksistensberettigelse: Når alt kommer til alt, må selv den mest inkarnerede geopolitiker indrømme, at Atlanterhavet ligger langt fra Sortehavet.

Russiske embedsmænd har med noget nær sympati observeret, at Zelensky muligvis ikke engang har kontrol over de skøre elementer i det ukrainske militær, der nu bomber landsbyer nær Donetsk. Senator Vladimir Jabarov, første næstformand for 'Federation Council's International Affairs Committee', sagde til TASS: "Hvis (Zelensky) mener, at NATO agter at komme til hans forsvar såfremt han går i konflikt med Rusland, tager han meget fejl. Lad ham foretage et telefonopkald til [Georgiens tidligere præsident Mikheil]

Saakashvili og bede ham om råd. Han vil fortælle ham, hvordan det kommer til at foregå".

Ruslands præsident Vladimir Putin gjorde i en telefondiskussion Ruslands stilling klar, ikke alene over for Angela Merkel og Frankrigs Emmanuel Macron; Putin afholdt også et telefonmøde med Jair Bolsonaro fra Brasilien...

Uanset hvad de ellers diskuterede, er de to præsidenter kendt for at have beskæftiget sig med den type "vaccinediplomati", som Schiller Instituttets Komité for Modsætningernes Sammenfald har opfordret til. Den brasilianske corona-katastrofe, der hidtil er blevet behandlet af præsident Bolsonaro på samme måde, som den dødsdømte prins Prospero "trodsede smitten" i Edgar A. Poes *The Masque of the Red Death*, kan være den største enkeltstående krise i nationens historie – indtil videre. Men aksiomer bliver også ofre for plager. En ny vej fremad er påkrævet og tilgængelig.

I går talte Kinas Xi Jinping med Tysklands Angela Merkel om sin økonomiske udviklingsvision. Han fremkaldte hendes erklærede intention om, at styrkelse af dialogen mellem EU og Kina er gavnlig for verden. Merkel sagde, at Tyskland er villig til at spille en positiv rolle i denne henseende. Kinas støtte til El Salvador ved at sende mere end 2 millioner doser vaccine til denne nation med 6,4 millioner indbyggere, og dets samarbejde med Cuba om oprettelse af PanCorona-vaccinen, en af 15 der nu arbejdes på i denne "terrorist"-nation med 11 millioner indbyggere, er endnu et eksempel på, at Rusland og Kina gør i Sydamerika, hvad USA, i billedet af Kennedys Alliance for Fremskridt (Alliance for Progress) og FDR's Gode Nabo-politik (Good Neighbor policy), kunne have været forventet at gøre.

Potentialet for en verdensomspændende anti-malthusiansk alliance spiller også ind i forbindelse med Indiens

minister for ny og vedvarende energi, Raj Kumar Singhs, nylige forsvar af det afrikanske kontinent den 31. marts: "Der er 800 millioner afrikanske mennesker, der ikke har adgang til elektricitet. Vi (Indien) vil opnå det, der skal opnås, fordi vi får investeringer. Hvad med disse (afrikanske) lande?... Disse lande vil udvikle sig, og det vil kræve mere stål, og det vil de fremstille; det vil kræve mere cement, og det vil de fremstille... Og det kan ikke stoppes... De vil også bygge skyskrabere. De ønsker også en høj levestandard for deres befolkning". Hans udtalelser var en gentagelse af Fred Wills ord på Schiller Instituttets New Bretton Woods-konference i 1988 om forhåbningerne hos den oprindelige Bevægelse af alliancefrie Lande fra 1955, hvor Indien indtog en ledende rolle: "Vi troede dengang, og det gør vi stadig, at livet er den grundlæggende essens ved naturlige processer. Liv skal opstå, liv skal overleve, liv skal vokse, livet skal udvikle sig. Dengang som nu er jeg sikker på, at grundvilkårene vor nuværende eksistens er uacceptable".

Fra Schweiz advarede Marc Chesney, leder af bank- og finansafdelingerne ved Zürich Universitet, om et kommende sammenbrud af det finansielle system, og opfordrede til genindførelse af bankseparation. Selv det schweiziske BNP er nu pantsat 26.000 gange på derivatmarkederne. "Hvordan kan man tro, at bankkunder i Schweiz kan stå inde for risici på 26.000 gange bruttonationalproduktet?" Chesney påpegede også, at hen ved to gange den finansielle likviditet, der hver dag strømmer i hænderne på Amazons Jeff Bezos, cirkulerer blandt 1,3 milliarder afrikanere i den samme 24-timers periode. Ikke reel velstand, sandt nok, men alligevel en manifestation af den sande imperialistiske/koloniale karakter af den finansielle 'Great Reset'. Der kan og må organiseres billioner af \$ i produktiv kredit til den fysiske produktion, hvilket er nødvendig for hurtigt at sammensætte en flerstrengt global

sundhedsplatform, samt dens pendant i form af vand-, kraft- og transportstøtte, hvorved det bliver muligt at overvinde de nuværende sygdomsudbrud, herunder nye varianter.

Præsidenter og repræsentanter for Rusland, Kina og Indien har alle forfægtet suverænitet og fornuft i den sidste uge. Hvor er USA i alt dette? Der må ske en ændring i de fremherskende aksiomer. Umiddelbart er der to måder at angribe dette på. For det første må vi intensivere kampagnen for at udrulle oberst Richard Blacks modige "anklage" med hensyn til det amerikanske militærs samarbejde om ødelæggelsen af Syrien gennem krig mod civilbefolkning, også kaldet "sanktioner". Kardinal Zenaris fulde erklæring er tilgængelig via 'Vatican News', og vi bør fortsætte med at indsamle erklæringer om støtte hertil. For det andet vil en hurtig, målrettet distribution af LaRouche-Organisationens pjece, "Det store spring tilbage", de kommende dage, inden Bidens uformelle drøftelser den 22.-23. april på 'Earth Day', kunne katalysere en seismisk reaktion i dette land på svindlen med klimaforandringer, som ingen mistænker nu.

Ikke at "LaRouche-effekten" vil "toppe" og derefter falde efter den 22. april. Hensigten er snarere at fremkalde en intensiverende proces med bevidst afvisning af den anti-russisiske/kinesiske propagandamaskine, der drives gennem den britiske 'Joint Threat Research Intelligence Group' (JTRIG) – en førhen hemmeligholdt enhed fra efterretningsbureauet 'Government Communications Headquarters' (GCHQ) – og dens juniorpartner, Global Engagement Center (GEC), der ved hjælp af opdaterede metoder fra Tavistock Instituttet har taget sigte på enhver organisation samt adskillige enkeltpersoner, som udgør en trussel mod den globale dagsorden for affolkning, herunder LaRouche-Organisationen. De sidste ord i LaRouches essay, "Videnskaben om det menneskelige sind", formulerer bedst vores øjeblikkelige udfordring: "Mental sundhed er ligesom

videnskabelig opdagelse altid polemisk i karakter. Sandheden eksisterer kun i form af polemik mod ondskab og falskhed".

Hvordan en kollapsende global økonomi giver næring til kampagnen for krig. Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche den 7. april 2021

I en gennemgang af den globale strategiske situation i dag kommenterede Helga Zepp LaRouche, at omfanget af løgne fra regeringer, officielle institutioner og medier er nået til det punkt, hvor det erklærede mål for britiske propagandister om at være i stand til at "overgå Goebbels" er blevet nået. Provokationerne mod Rusland og Kina, som har til hensigt at tvinge regimeskifter, er bakket op af skamløs løgn. IMF-rapporten om økonomien, der udråber USA som den "økonomiske motor" for et verdensomspændende boom, ignorerer deres egne tal, der viser voksende forarmelse i både de tidligere avancerede- og udviklingslande.

Hun påpegede, at løgnene bag kampagnen for krig og det systemiske økonomiske sammenbrud er et forsøg på at skjule det faktum, at et alternativt system, baseret på et nyt

paradigme, dukker frem og nu kan blive en global virkelighed. Indiens afvisning af "netto nul"-klimapolitikken er en del af dette – en klar afvisning af den globale Grønne New Deal – ligesom indrømmelsen i en artikel i tidsskriftet *Atlantic* om, at bagvaskelsen angående, at Kina pålægger en "gældsfølde" på fattigere nationer med sit Bælte- og Vejinitiativ er en løgn. Hvad angår faren fra COVID-pandemien, det råber på et moderne sundhedssystem i enhver nation, som Schiller Instituttet har insisteret på fra starten.

Se webcastet her: [Link](#)

Blinken og Pompeo er enige: Død over syriske børn

30. marts (EIRNS) – Den alvorlige situation i Syrien er ved at blive en af de kritiske skilleveje i den intensiverede kamp mellem det britiske imperiums folkemorderiske politik og et nyt paradigme baseret på fred gennem udvikling. Efter ti års krigsførelse i Syrien, iværksat og orkestreret af Obama-administrationen med den hensigt at ruinere landet, bevæbne terrorister til at ødelægge dets sociale og politiske struktur, myrde dets statsoverhoved og plyndre dets råmaterialer – dvs. hvad George W. Bush gjorde i Irak og Obama gjorde i Libyen – balancerer nationen på randen af helvede. Halvfems procent af befolkningen er faldet tilbage i fattigdom (den højeste andel i verden). Der er kilometerlange køer for at købe et brød eller en liter benzin, og elektricitetsforsyningen i Damaskus er nede i tre timer om dagen. Selvom kampene stort set er forbi, er millioner af flygtninge ude af stand til at vende hjem på

grund af ensidige amerikanske sanktioner, som forhindrer enhver genopbygning. Præsident Trumps udtrykte intention om at afslutte den ulovlige og onde krig blev fuldstændig afvist af de militære ledere, som angiveligt tog ordrer fra den øverstbefalende. Den eneste grund til at Syrien overlever som en suveræn stat er, at Rusland greb ind, deltog i en krig mod terroristerne og forsvarede den suveræne regering under præsident Bashar al-Assad.

Mandag afholdt FN's Sikkerhedsråd et forum om situationen i Syrien, hvor krigspartiets ondskab blev fuldstændig udstillet. Bidens udenrigsminister, Antony Blinken, der som viceudenrigsminister under Obama foreslog fuld krig og regimeskift mod Assad, talte for krig. I FN havde han frækheden til at fælde en tåre for det "syriske folks akutte behov, som vi har hørt beskrevet så malerisk i dag. Det er klart, at disse behov, herunder at have nok at spise og adgang til medicin, ikke vil blive dækket af Assad-regimet". Ikke en eneste sjæl ved dette møde var uvidende om, at de amerikanske sanktioner har til hensigt at sikre, at Assad ikke er i stand til at brødføde sit folk.

Som oberst (pensioneret) Richard Black fortalte Schiller Instituttets konference den 21. marts: "Sanktioner gør intet andet end at angribe de uskyldige, de fattige, de hjælpeløse! De er den mest grusomme og barbariske type krigsførelse, som kan føres".

Den russiske viceudenrigsminister, Sergei Vershinin, svarede Blinken: "Washingtons og Bruxelles' reaktion på FN's generalsekretærs opfordring til at lette og ophæve ensidige sanktioner midt i corona-viruspandemien var tværtimod, uden fortilfælde, at stramme vedtagne begrænsninger – uden om FN's Sikkerhedsråd – herunder indførelsen af den berygtede Cæsar-lov i juni 2020. Desværre omtalte den ærede repræsentant for USA og andre vestlige kolleger en masse ting i dagens taler, men ikke USA's og EU's sanktioner og deres dramatisk negative effekt

på almindelige syrere”.

Hvordan kan en nation, der hævder at være optaget af menneskerettigheder, påtvinge sult for millioner af børn i Syrien og Yemen gennem sanktioner og krig? Hvordan kan en nation, der har dræbt millioner af uskyldige muslimer for at opnå "regimeskifte" i Irak, Libyen og Syrien, kræve moralsk renhed over islam ved at erklære Kina skyldig i "folkedrab" mod uigurerne – som både Pompeo og Blinken har gjort – når enhver af deres repræsentanter blot behøver at rejse til Xinjiang for at se, at det er en total løgn?

Der har været et drastisk svigt af moral i den transatlantiske verden – svigt i at imødegå pandemiens dødelige forløb, manglende medfølelse med ofre for deres krige og sanktioner, manglende håndtering af de mest grundlæggende menneskerettigheder, inklusive fattigdom og sult inden for deres egne lande.

Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen skaber de institutionelle rammer, hvormed politiske ledere og berørte borgere kan og må handle for at vende dette onde, og inspirere verden til at genoprette menneskets værdighed gennem internationalt samarbejde, for at genskabe en kærlighed til videnskab, til skønhed, til klassisk kultur og menneskelig udvikling. Det malthusianske nye grønne klimaudspil, 'Green New Deal', kan og må besejres. Download og cirkuler brochuren "Det store spring tilbage – LaRouche knuser 'Green New Deal'-svindlen".

Ved en skillevej: Tag vejen

med 'fred gennem udvikling'

26. marts (EIRNS) – Inden udgangen af marts frigiver LaRouche-Organisationen første oplag med tusindvis af eksemplarer af dens rapport på 55 sider for masse-cirkulation, "Det store spring tilbage: LaRouche knuser bedrageriet med "Green New Deal". Dette kommer på et fremskredent tidspunkt i betragtning af det nært forestående sammenbrud af det døde monetaristiske system, faren for krig samt presset for den grønne dommedagspolitik, "Great Reset".

Denne nye rapport fra USA føjer sig til det momentum, som dialogen på Schiller Instituttets internationale konference den 20.-21. marts udviste – hvilket stadig giver bred genlyd i retning af vejen til "fred gennem udvikling", for en verden der står ved en skillevej.

Et særligt udtryk for udsigterne til at tage den rigtige vej kommer fra internationale medsponsorer, der tilslutter sig Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouches erklæring, som blev frigivet den 21. marts på konferencen med titlen: "Erklæring fra kinesiske eksperter fra hele verden.

<https://schillerinstitute.com/blog/2021/03/23/declaration-of-china-experts-from-all-over-the-world/>

I dag blev erklæringen anerkendt i Beijing på pressebriefingen i udenrigsministeriet af afdelingsdirektør i ministeriet for information, Hua Chunying. Hun blev med henvisning til erklæringens offentliggørelse i Frankrig spurgt af en CCTV-reporter: "Hvad er Kinas kommentar til dette"?

Hua svarede med en vis grundighed, begyndende med: "Vi har taget erklæringen til efterretning. Vi mener, at den repræsenterer og afspejler den rationelle og retfærdige stemme fra det internationale samfund, og det er også en

fordømmelse og modstand mod nogle skøre ytringer og handlinger fra visse vestlige anti-kinesiske kredse igennem nogen tid, såsom at se bort fra fakta og angribe Kina og endda foretage falsk bagvaskelse.

”Jeg noterer mig, at medunderskriverne af erklæringen har hundredvis af erfaringer eller objektive observationer af Kina, bor hos os, eller har boet og arbejdet i Kina, eller som ofte har rejst og været i Kina i lange perioder. Mange af dem har været vidne til Kinas store bedrifter siden reformen og åbningen, og på nært hold observeret den kinesiske regerings 'folkecentrerede kinesiske' regeringsfilosofi, der har løftet mere end 800 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom, og for nylig været vidne til sejren for 1,4 milliarder kinesere i kampen mod den nye coronavirus-epidemi. Jeg tror, at deres udsagn igen beviser, at det de ser er sandt ...” [Fuldstændige bemærkninger nedenfor].

Fru Huas ord er så meget mere bemærkelsesværdige, i betragtning af at de kom i den samme, brandvarme briefing, hvor ministeriet tog fløjlshandskerne af med hensyn til de seneste afsløringer af, hvordan "spørgsmålet" om menneskerettighedsovertrædelser i forhold til uighurerne bevidst var udklækket fra starten af som en intern destabilisering af Kina og dets regering.

Briefingen begyndte med en visning af et videoklip fra 2018 af oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), tidligere stabschef for den amerikanske udenrigsminister Colin Powell, hvori han redegjorde for tre grunde til, at amerikanske tropper er i Afghanistan, herunder: “Den tredje grund til at vi har tropper i Afghanistan er, at der er 20 millioner uigurer i Xinjiang, Kina. Den bedste måde for CIA at destabilisere Kina på, er at skabe uro i Kina. Hvis CIA kan udnytte disse uigurer og arbejde sammen med dem for fortsat at påvirke Beijing, behøves der ikke eksterne kræfter for at vælte Kina direkte indefra”. Det skal

bemærkes, at Wilkerson, siden han forlod regeringen, har været en åbenlys modstander af de "endeløse krige", og han talte ved Ron Paul Instituttet, der er imod krig, så hans ord var mere en eksponering af amerikanske dårlige handlinger, snarere end en insiders "tilståelse" af disse dårlige handlinger.

Hua betonedede ikke desto mindre betydningen af denne afsløring og sagde sammenfattende, at "fakta gang på gang har bevist, at Xinjiang-spørgsmålet ikke er et nationalt, religiøst eller menneskerettighedsmæssigt anliggende, men et anti-løsrivelses, anti-opstands, anti-interventionistisk spørgsmål", og at USA har udtænkt andre historier og foretaget destabiliseringer andre steder, herunder i Irak og Syrien. Hun konfronterede medierne for deres spredning af løgne og falske oplysninger.

(29. marts – – I dag tweetede Hua Chunying på engelsk: "Hør stemmerne fra de ægte lærde" efterfulgt af et link til erklæringen.)

(27. marts (EIRNS) – Det kinesiske udenrigsministeriums kraftige tilslutning den 26. marts til "erklæringen fra kinesiske eksperter fra hele verden", udarbejdet af Helga Zepp-LaRouche, såvel som den kinesiske generalkonsul i New York, Huang Ping, på Schiller Instituttets konference den 20. marts, demonstrerer yderligere den absolut afgørende betydning af denne organisations arbejde med at forhindre en nedsmeltning til atomkrig mellem verdens to største økonomier ...

Henry Kissinger – bestemt ikke én, der viger tilbage fra at indlede krige, som han gjorde i hele Sydøstasien – bør ikke desto mindre tages alvorligt, når han fortæller sine mentorer i Londons Chatham House, som han gjorde den 25. marts: "Hvis vi ikke får en forståelse med Kina [for en ny

global orden], så vil vi være i en situation som før 1. Verdenskrig, "hvor geopolitiske konflikter får lov til at sprede sig, indtil en af dem på et tidspunkt kommer ud af kontrol". Det er uendeligt meget farligere nu, end det var dengang".)

Ellers er der andre steder udtryk for fornuft i tilbagevisningen af anti-kinesisk, anti-russisk geopolitik og mod den grønne 'nulstillings-dagsorden'. I denne uge blev der afholdt 2 ud af 4 rundbordssamtaler mellem amerikanske og kinesiske landbrugsorganisationer (online); den amerikanske Heartland-China Association, der er baseret i Missouri og dækker de centrale stater var medvært for drøftelserne. Talerne – regeringsledere, erhvervsliv og landbrugsledere for brancheforeninger – krævede fortsat, udvidet 'win-win'-samhandel og gode relationer de to lande imellem, og talte indgående om mejeriprodukter, svinekød og sojabønner. Ledere for søsterstaterne Hebei og Iowa understregede betydningen af økonomiske bånd og deres særlige venskabshistorie, som inkluderer personlige besøg i Iowa af præsident Xi Jinping, tilbage i 1985. Hovedtalerne, herunder den tidligere guvernør i Missouri, Bob Holden, grundlægger af USDCA i 2003, erklærede, at der skal "være samarbejde ikke konfrontation".

I Europa har syv af EU-landene udsendt et åbent brev til støtte for atomkraft, hvilket strider mod det nuværende grønne regelsæt for fremtiden.

Det, som Schiller Instituttets konferenceproces med dialog tilvejebringer, er det positive koncept – ud over bagtropsfægterier – at bidrage til ubegrænset fremskridt for menneskeheden og universet. Dette er formidlet i de konkrete programmer, som blev præsenteret ved sidste weekends sessioner, for bælte- og vejinitiativer i Nordamerika og på den vestlige halvkugle, samt projekter i Sydvestasien. Under sin nuværende ugelange rundtur i regionen understregede den kinesiske udenrigsminister Wang

Yi i Iran i dag, at 19 lande i den større sydvestasiatiske region nu er en del af Bælte- og Vejinitiativet.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, gav oversigten i sine bemærkninger, der afsluttede konferencen i sidste weekend. Den altoverskyggende nødvendighed, sagde hun, er en global Glass/Steagall-opsplitning af banker og multinationale finansinstitutioner, og et "Nyt Bretton Woods"-kreditsystem. Dette er vejen frem.

Panel 4: Udfordringen ved hungersnød og pandemier: Modsætningernes sammenfald eller masseudryddelse?

21. marts (EIRNS) – Konferencens fjerde panel, med titlen som i overskriften, havde Dennis Speed som ordstyrer og blev indledt af Dr. Joycelyn Elders, tidligere øverstkommanderende for sundhedskorpset i USA's militær, og leder, sammen med Helga Zepp-LaRouche, af Komitéen for modsætningernes Sammenfald, der blev dannet i 2020. Elders kom ind på mange temaer, især prioriteten ved at involvere unge i arbejde og håb på fremtiden. Hun bemærkede indledningsvis, at den amerikanske folkesundhedskommission burde være en fortrop for aktiviteter, som 80 til 90 procent af de amerikanske militærstyrker burde være involveret i, i betragtning af dagens kriser.

Efter Dr. Elders præsenterede Marcia Merry Baker, medredaktør for Executive Intelligence Review (EIR), en oversigt over hungersnøden, nødvendigheden af at fordoble verdens fødevarerproduktion, og arbejdet i Komitéen for modsætningernes Sammenfald. Hun blev efterfulgt af skiftevis præsentationer af fire medicinske specialister og fem talsmænd for landbruget.

Et særligt højdepunkt var et videouddrag af en tale af Fred Wills, tidligere finansminister i Guyana, i FN i 1976, på et tidspunkt hvor han gjorde en indsats for at etablere Den internationale Udviklingsbank, som Lyndon LaRouche havde foreslået for at erstatte Den internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken. Wills talte om nødvendigheden af $\square$ fornuft og suverænitét i udenrigspolitik og behovet for et nyt verdensøkonomisk system.

Under rapporterne fra medicinsk personale og landbrugsledere om sundheds- og fødevarerforsyningskriser, sprang et aspekt i øjnene. I løbet af det forløbne år blev en føderal forordning, nr. 1135, vedtaget i USA af Center for Medicare og Medicaid Services (statslig sundhedsforsikring for fattige) for hospitaler under pandemiens undtagelsestilstand. Det gjorde det muligt at nægte behandling selektivt til udpegede patienter uden sanktioner på plejecentrene, hvis de vurderede, at patienten havde ringe chancer for at reagere på behandling, og behandlingsressourcerne var begrænsede. Dr. Lang beskrev flere hændelser af den type af, hvad hun kaldte "rationaliseret pleje" på faciliteter i Los Angeles, hvor hospitalsmyndigheder nægtede pleje til mennesker med demens, ældre og endda tilfælde uden komplikationer. Dr. Faggett og Dr. Evers-Manley rapporterede også om forordningen og andre betragtninger af den samme selektive behandling.

Zepp-LaRouche advarede om, at omstændighederne for at dette forgår ikke er tilfældige. De "huller i systemet", der har

vist sig under pandemien, skyldes ikke uheld. Det er en politik fra London, Wall Street og Silicon Valley, mens de udøver deres styrkede magt. Pas på enhver ligegyldighed over for dette. Husk, hvad jurist Leo Alexander sagde under Nürnberg-retssagerne efter 2. Verdenskrig, hvor han advarede om "små tiltag". Enhver lille ændring af respekt for livets hellighed er et skråplan, der fører til de nazistiske rædsler. Disse ændringer foregår lige nu. Vi er nødt til at mobilisere maksimalt.

To af Komitéen for modsætternes Sammenfalds initiativer blev beskrevet. Dr. Faggett rapporterede om et program i Washington, D.C. til uddannelse og indsættelse af unge som sundhedsarbejdere i samfundet, der udfører forskellige funktioner, især relateret til COVID-19-vaccination. Han sagde, at dette har fungeret godt i Buffalo, N.Y., og at det ligner Dr. Elders' model for "ungdomsbrigader". De vil gerne fokusere på bydel 8, som på nuværende tidspunkt kun har 4 procent af dets 80.000 beboere vaccineret, det laveste i Washington, D.C. og typisk for forskelligheder af enhver art.

Dr. Lang rapporterede om et samarbejde om at sende en repræsentativ forsendelse med bistand til Mozambique, hvor USA's National Medical Association indtil 2020-pandemien har været i gang med løbende arbejde for at bekæmpe underernæring, malaria og andre problemer. Hun gav en grundig briefing om Mozambique, herunder om græshoppernes ødelæggelse af afgrøder, og det stigende antal – over 530.000 – af internt fordrevne fra terrorismen i nord. Malaria og kolera forværres. Hun gav nogle detaljer om bundlinjemål, såsom hvad der kan gøres med vandtabletter, basisfødevarer (majsmel, ris) og andre forhold. 950.000 mennesker oplever fødevarer usikkerhed – de mangler pålidelig og tilstrækkelig mad.

Dr. Evers-Manley fortalte om mange problemer og kom med anbefalinger om vaccinationskampagnen. Hun rapporterede, at

der i 2030 vil mangle syv millioner sygeplejersker på verdensplan. Zepp-LaRouche bemærkede i diskussionen, at en tredjedel af sygeplejerskerne i Tyskland nu potentielt holder op, udbrændt under pandemien.

Mike Callicrate kaldte sin tale: "Vil menneskeheden trives eller forsvinde", og fortalte om nødvendigheden af at holde op med at udnytte mennesker og ressourcer – især landbrugsjord, hvilket sker under det nuværende kartelsystem i verden, men at oprette lokale og regionalbaserede systemer til at tjene samfund og nationer. Dette blev yderligere belyst af Bill Bullard og Nicole Pfrang med hensyn til kvægopdræt, og hvad de store oksekødskarteller gør.

Bob Baker talte om, hvordan kartellerne mere og mere påvirker landmændene med deres grønne økonomiske diktater. Jim Benham gentog ligeledes Callicrates synspunkter om jordforhold og behovet for regionaliseret landbrug. Han sagde: "Kend din landmand, kend din mad", hvilket kræver at kartellerne bliver opdelt. Det er rigtigt, at byboere ikke kan få lokal mad direkte. Men det kan blive god mad, hvis man opdeler kartellerne. Han understregede også behovet for at give plads, så de unge kan blive landmænd. Zepp-LaRouche fortalte, hvordan de tyske landmænd er nødt til at gå på gaden med deres traktorer på grund af en eksistentiel krise, men medierne nægte fuldstændigt at dække det. Hun bestilte en video om landmændenes situation.

I spørgeperioden kom Zepp-LaRouche med afsluttende bemærkninger om hele konferencen. Hun kommenterede i meget stærke vendinger under diskussionen, at vi står over for en ligegyldighedskrise. "Befolkningen er følelsesløs". De er uvidende, og folk er også kun bekymrede "om deres problemer." Vi må tage den samlede situation i betragtning. Vi sidder på en krudttønde af et finansielt system, som kan sprænge i luften, sammen med en social eksplosion. Hun understregede, at "graden af mobilisering" vi kan

gennemføre, er kritisk.

Helga Zepp-LaRouche sagde, at denne todages begivenhed har tilvejebragt en "rigdom af viden om de problemer" vi står over for, og har givet os en platform til at samles for at diskutere handling.

Online konference den 21.-22. Marts 2021 Panel 1-3

Historisk konference i Schiller Instituttet – Kulturernes dialog i dag

20. marts (EIRNS) – Følgende to rapporter giver et kort resumé af de to første paneler ved den historiske konference i Schiller Instituttet, der startede i dag, "Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye Administration". I dette kritiske øjeblik, der kræver samarbejde mellem verdens nationer, er der i stedet et sammenbrud med økonomisk, socialt, medicinsk og strategisk kaos. Denne konference er faktisk et enestående forum, hvor førende talpersoner fra Rusland, Kina, Mexico, Argentina, Syrien, Yemen, Europa og USA, med flere, taler om krisen og de nødvendige løsninger, hvilket beviser, at disse løsninger er umiddelbart mulige såvel som nødvendige.

Schiller Instituttets Konference – Panel 1: At forandre den

kulturelle ødemark

20. marts (EIRNS) – Et bredt sammensat panel med titlen "Forandring af den kulturelle ødemark: Nødvendigheden af en ny renæssance, skabelsen af en planetarisk kultur, der er mennesket værdigt", var åbningspanelet i dag i Schiller Instituttets konference, 'Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye administration'. Jason Ross var ordstyrer for panelet, og hovedtalen blev holdt af grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Panelet startede passende med en musikalsk forestilling fra Lyndon LaRouches 65-års fødselsdag i 1986 med violinisten Norbert Brainin, den tidligere førsteviolinist for Amadeus-kvartetten, og pianisten Carlo Levi-Minzi. Helgas præsentation, "Vil menneskets historie ende i en tragedie eller fortsætte med et nyt paradigme?" redegjorde for den ekstremt tumultagtige situation, udtrykt ved eksemplet med at Biden, der for nylig kaldte Putin for en morder; hvilket nu – som i et drama – fører frem til et afgørelsens øjeblik. Nøglen til en løsning er at tilgå et højere princip.

Hun citerede en artikel fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, fra 2007, da han diskuterede det "fjerde fase-rum" – en kombination af klassisk kunst, videnskab og statskunst, der tilsammen danner et enkelt subjekt, der er det sande stof, som historien er gjort af. Politiske ledere skal have adgang til dette fjerde fase-rum. Hun leverede en historisk gennemgang af udviklingen af Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der startede med, at Kina var en af de fattigste nationer i verden i 1968, men ved at anvende fysiske økonomiske principper over 40 år trak 800 millioner kinesere ud af fattigdom. Den 'eurasiske Landbro', udviklet af Lyn og Helga efter Sovjetunionens sammenbrud, var den

perfekte fredsplan for det 21. århundrede, men blev afvist af geopolitiske årsager. Alt imens Kina lægger maksimal vægt på innovation og kreativitet hos mennesker, fremmer den malthusianske fraktion i Vesten lavere energigennemstrømningstæthed og befolkningsreduktion. Vi er nødt til at vende det kunstigt oprettede malthusianske paradigme, argumenterede hun, og vendte tilbage til princippet om universal-historien. Hver større kultur skabte sin egen renæssance, der hver især bidrog til udviklingen af den menneskelige kultur – det fjerde fase- rum. Gennem universal-historien, der udskiller os som en menneskelig art, giver en dialog mellem disse forskellige kulturer et konkret middel til at løse den nuværende krise.

Dennis Speed holdt derefter en præsentation om 'Det poetiske princip – hvorfor og hvordan amerikanerne må vende tilbage til klassisk kultur'. Den begyndte med George Shirley, der sang den tyske lied "An die Musik" af Franz Schubert. Dennis bemærkede, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem ånden i en lied og den afroamerikanske 'spiritual'. Dette blev demonstreret ved William Warfields udførelse af "Lit'l Boy" af Roland Hayes. Gennem en række smukke kunstneriske valg – herunder bassangeren Simon Estes dramatiske læsning af Abraham Lincolns anden Indsættelsestale, og Gettysburg-talen, Dikran Tulaines recitation af en Hamlet-monolog – samt mange andre, demonstrerede Dennis det universelle princip, at der i sandheden eksisterer en iboende skønhed.

Liliana Gorini, formand for MoviSol, den italienske LaRouche-bevægelse, holdt derefter en præsentation om Dante Alighieri ved 700-året for hans død, og demonstrerede, at udviklingen af et nationalt sprog er dybt forbundet med begrebet nationalstat. Hun diskuterede og demonstrerede, hvordan Dante bevidst skabte det nationale sprog for at befri Italien fra oligarkiet. Komeden, 'Den Guddommelige Komædie', er en afhandling om historie, religion,

videnskab, økonomi, poesi. Dante blev nationaldigteren, og mange af hans vers bruges i dag i daglig tale. Dette er et sandt eksempel på dialog mellem kulturer. Takket være Dante kunne vi komme ud af helvede – pandemien og den sociale krise – hvis vi løfter blikket mod stjernerne.

Diane Sare præsenterede derefter: "Beethoven i Getsemane Have". Hun brugte eksempler på Beethovens Heiligenstadt-testamente, Bachs "Es ist Vollbracht" og Beethovens sonate opus 110 for at demonstrere princippet om Kristus' sublime princip i Getsemane Have.

Carolina Dominguez, en leder i den mexicanske LaRouche-bevægelse, præsenterede på smukkeste vis et uddannelsesprogram for unge, baseret på at arbejde gennem originale opdagelser af historiens store begavelser. Hun opfordrede alle til at underskrive og cirkulere sin underskriftsindsamling for at undervise i LaRouches ideer på universiteter over hele verden.

Dette blev efterfulgt af en opførelse af John Sigerson og Margaret Greenspan af "Abendlied unterm gestirnten Himmel" af L. van Beethoven. Panelet blev afrundet af Schiller Instituttets amerikanske præsident, Megan DoBrodt, der gav en præsentation om de 'Tre Mars-missioner og de galaktiske Arter'. De tre nylige Mars-missioner udsendt af U.A.E., USA og Kina, er menneskehedens udsendinge, der udvider det menneskelige sensoriske apparat til en anden verden. Ironisk nok kan det som sker uden for Jorden være den vigtigste ting på Jorden. Rumrejser ignorerer nationale grænser, som en socio-politisk trosretning har den åndelig appel – det symboliserer, at mennesket ikke har mistet sin evne til at løse den 'gordiske knude'. Mars-missioner er tydeligvis internationale. Denne måned besluttede Rusland og Kina, at de vil bygge en base på Månens sydpol og åbne for samarbejde fra alle nationer. USA vil sende folk til Månen igen. Vi har næsten mistet en fornemmelse af, hvad Lyn og den store Krafft Ehrlicke kaldte 'godheden ved det

menneskelige potentiale’.

Spørgsmål og svar.

Der kom mange gode spørgsmål under spørgeperioden. Spørgsmål om den klassiske kulturs universalitet, studerendes behov for at arbejde med poesi og at memorere, hvorfor det er vigtigt at vende tilbage til 'det gamle', og hvorfor der ikke er nogen modsætning mellem individuel suverænitet og national suverænitet. Helga afsluttede spørgeperioden og bemærkede, at Nicholas af Cusanus' begreb om modsætningernes sammenfald ikke er et statisk princip, men et kontrapunktisk begreb – modsætninger rækker ind i hinanden, hvilket resulterer i en dynamisk proces med selvperfektion.

Schiller Instituttets Konference, panel 2: Den strategiske krise som den menneskelige race står overfor

20. marts (EIRNS) – Det andet panel samlede, under Schiller Instituttets konceptuelle rammer, regeringsrepræsentanter fra Folkerepublikken Kina, Den russiske Føderation og Den syriske arabiske Republik samt forskere og tænkere fra Mexico, Argentina, USA, Frankrig og Pakistan.

Helga Zepp-LaRouche advarede i sine indledende bemærkninger om truslen om global atomkrig på kort sigt i betragtning af de nuværende bestræbelser på at globalisere NATO, alt imens Kina erklæres som Vestens fjende. Hun fremsatte udfordringen: er menneskeheden ikke i stand til at sikre en lys fremtid ved at finde kapaciteten til at give sig selv et nyt paradigme?

Generalkonsul Ping Huang fra det kinesiske generalkonsulat i New York City holdt en vigtig tale og slog en pæl igennem vidt udbredte løgne og misforståelser om Kina, dets historie og Kinas kommunistiske Parti. Han beskrev karakteren af demokratiet i Kina, enheden mellem menneskerettigheder og økonomiske fremskridt i Kina og en udenrigspolitik defineret af menneskehedens fælles skæbne. Hvordan kan den nuværende konfrontation mellem Kina og USA erstattes af samarbejde? Han svarede: Vesten må forstå, at Kina aldrig vil opgive sin ret til at blive en moderne, velstående nation, tage skridt til at genoptage samarbejdet inden for bekæmpelse af terrorisme, ikke-spredning, bekæmpelse af finanskrisen og igangsættelse af fælles forretningsprojekter. Han konkluderede, at eftersom de store nationer, USA og Kina, påtager sig et stort ansvar for hele menneskehedens skæbne kan kun de rette valg sikre en lys fremtid.

Førstesekretær Alexej Boguslavskij fra Den russiske Føderations mission til FN advarede om, at den "regelbaserede ordens" geopolitik, snarere end den internationale lov, der er indskrevet i FN-pagten, og dannelsen af militære blokke, kun vil føre til katastrofe. Han sagde, at med den verserende Covid-pandemi kræver verdens befolkninger, at stormagterne samarbejder. Han sluttede sin tale på skarp vis ved at citere John Quincy Adams: "Amerika burde ikke begive sig udenlands på jagt efter monstre at ødelægge".

Dernæst gav Dr. Bouthaina Shaaban, medie- og politisk rådgiver for det syriske præsidentskab, en lidenskabelig diskussion af ødelæggelsen af sit land i løbet af de sidste 10 år af en amerikansk politik, der er baseret på det stygge aksiom om vestligt overherredømme, om anvendelsen af et 'verdens-NATO' og en tvangsforestilling om "Kinas fremkomst". Hun opfordrede til et nyt paradigme for relationer mellem nationer, som anerkender, at Gud skabte

os alle – med forskellige kulturer og forskellige historier – som hver især må respekteres og have lov til at udvikle sig frit for at berige verden som helhed. (Helga Zepp-LaRouche bemærkede under spørgetiden, at Dr. Shaabans præsentation til en Schiller Institut-konference i Tyskland i 2016 var ret optimistisk, i stor kontrast til den ødelæggelse af nationen, der har fundet sted siden da.)

Dr. William Happer, professor emeritus fra Princeton Universitetet (der var blevet bragt ind i det Nationale Sikkerhedsråd af præsident Trump for at igangsætte en egentlig videnskabelig debat med fortalernes for klimaforandrings-svindelnnummeret, for blot at erfare, at denne indsats blev saboteret af Trumps kabinet), præsenterede et knusende videnskabeligt bevis på svindlen i klimahysterikernes påstande. Han demonstrerede, at CO₂ ikke er et forurenende stof, men en velsignelse for fødevareproduktion, og at hysteriet med vilje er baseret på falske computermodeller. Han beskrev klimaforandringsbevægelsen som et religiøst korstog, som ikke er baseret på nogen reel videnskab.

Anden halvdel af panelet satte fokus på den nye bevægelse for udvikling i Latinamerika, baseret på den nuværende genoplivning af integrationen af patrioterne og regeringerne i Mexico og Argentina, centreret om hvad Alejandro Yaya fra Argentina kaldte "industriens industri – rumvidenskab". Dennis Small fra EIR, Simón Levy og Daniel Marmolejo fra Mexico, sluttede sig alle sammen til Yaya i en dybtgående diskussion om en ny ungdomsbevægelse i Latinamerika: for rumvidenskab, for uddannelse, for at skabe en fremtid for videnskab, økonomisk vækst og latinamerikansk integration. Marmolejo kaldte Kina for nøglelandet i forbindelse med at hjælpe med integrationen af Mexico og Argentina. Yaya beskrev i detaljer alt sit arbejde i Argentina, med uddannelse af unge fra alle klasser inden for fysik, robotteknologi og rumvidenskab; vi

må vække nysgerrighedens kvalitet i ungdommen, lad ikke nogen tage den fra dem!

Der blev også givet præsentationer fra Frankrigs side om den globale betydning af russisk-tyrkiske relationer, fra Pakistan om den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor (CPEC) og den 'Nye Silkevej', samt af EIR's Richard Freeman om tilblivelsen af de i lang tid planlagte nutidige fascistiske planer, kaldet 'Global Reset' og 'Green New Deal'.

I sine afsluttende bemærkninger diskuterede Helga Zepp-LaRouche ødelæggelserne under den 11-års lange krig, der har opdelte Syrien, og som fortsætter i dag, og koncentrationslejrene i Yemen og i nationer i Afrika, hvor sult og sygdom skaber massedød, selvom de praktiske løsninger er lige ved hånden for stormagter. Hun spurgte: kan vi ikke fremkalde den menneskekærlige kraft, "agapē-styrken", i menneskeheden til at bryde denne fascistiske politik, "denne himmelråbende uretfærdighed"? Hun sagde, at vi nu har Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, Schiller Instituttet og planen for et Nordamerikansk Bælte- og Vejinitiativ (NABRI) som brobygger mellem Kina og USA. Vi kan finde løsninger på et højere niveau, hvis vi anvender Cusanus' metode til Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald). Hun opfordrede tilhørerne der deltog i denne konference til at vække folk med de historieforandrende ideer, der blev præsenteret her i dag, og til at gennemføre de løsninger, der er lige ved hånden, som de blev udtrykt af regeringerne og tænkerne på dagens konference.

Panel 3

I efterhånden mange årtier har Mellemøsten, mere korrekt kaldet Sydvestasien, været udsat for geopolitiske manipulationer, brutale regimeskifte-operationer og

krigsførelse. Forbrydelser mod menneskeheden begås for indeværende mod befolkningen i Yemen og Syrien. Disse akutte problemer blev behandlet i Panel III på Schiller Instituttets konference.

Hovedtalen blev leveret af Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, der kom med en indtrængende opfordring om omsider at bringe retfærdighed til regionen. Sydvestasien består af 500 millioner mennesker, hvoraf de fleste er unge og relativt veluddannede. De har brug for og søger efter et konstruktivt perspektiv som et alternativ til den geopolitik, der har hærget regionen. Askary gennemgik den lange lidenskabelige kampagne ledet af Lyndon LaRouche for at sikre en solid økonomisk udvikling fra 1970'erne, med fremlæggelse af flere konkrete planer og med stærk opbakning på den tid, heriblandt under hans besøg i Irak i 1975 og hans besøg i 2002 til Abu Dhabi. I sidste ende blev dette modvirket af det britiske imperiums fremherskende strategi for at "dele og herske".

Askary, der oprindeligt stammer fra Irak, har været direkte involveret i at uddanne unge i både voldsramte Irak og krigshærgede Yemen om Lyndon LaRouches begreber om fysisk økonomi, og hvordan man har brug for at forstå disse begreber for at befri sine lande for enhver form for oligarkisk styre.

Syriens 'Five Seas-initiativ' fra før krigen pegede i den rigtige retning af regionalt samarbejde, ligesom aftalen mellem Irak og Kina, der blev underskrevet for mange år siden, men først begyndte at blive realiseret i 2018. Den har brug for yderligere opfølgning i dag. Schiller Instituttet fremsatte forslaget om "Operation Phoenix" og at genskabe "Arabia Felix" som vigtige elementer for menneskehedens fremskridt. Geopolitikkernes krige mod Syrien, Irak og Yemen har forværret situationen og må bringes til ophør, og i stedet for må USA, Kina og Rusland

samarbejde om genopretning og udvikling af Sydvestasien som helhed.

Den næste taler var Yemens udenrigsminister, Hisham Sharaf, der understregede, at hans nation nu døjer med det sjette krigsår, i en krig der føres af Saudi-Arabien og Emiraterne. Den blokade, de har pålagt, forhindrer fødevarehjælp såvel som medicin og forsyninger til at bekæmpe coronavirus i at komme ind i landet, mens den nylige FN-donorkonference ikke engang indbragte halvdelen af det beløb, som FN anmodede om. Ikke desto mindre forbliver befolkningen optimistisk, med hensyn til at der kan opnås fred, skønt de aldrig vil acceptere forhold, som er dikteret af angrebsmagterne. Han udtrykte håb om, at "når geværene er tavse", vil hans land aktivt deltage i Silkevejs-projektet, ikke kun for at drage fordel af det, men for at bidrage med positive input til verden.

Udviklingen af hans land inden for rammerne af Kinas Bælte- og Vejinitiativ eller Schiller Instituttets 'Verdenslandbro' blev også taget op af den næste taler, Haidar Al-Fuadi Al-Atabe, medlem af det irakiske parlament. Han understregede vigtigheden af at aktivere aftalen mellem Irak og Kina, der sigter mod at genoprette Iraks infrastruktur, skabe beskæftigelse for den unge generation og overvinde Iraks nuværende afhængighed af indtægter fra dets olieproduktion. Titusinder af unge irakere, sagde han, kunne få uddannelse og beskæftigelse ved at gennemføre større infrastrukturprojekter, herunder Faw Great havnen og jernbanelinjer i hele landet.

Fra den østlige del af Sydvestasien, Pakistan, talte Shakeel Ahmad Ramay, direktør for Kina-centret ved Bæredygtig udviklingspolitisk Institut, om den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor, hvis første fase skaber 700.000 pakistanske job, og som vil oprette 4 millioner arbejdspladser inden 2030. Udviklingen af denne korridor, viste han, vil også forkorte transportafstanden mellem Kina

og Europa.

Senator Richard Black for staten Virginia talte derefter om "Sandheden bag krisen i Syrien". Black erklærede, at han er kampveteran og en amerikansk patriot, men han afviser helt, hvad amerikanske politik har gjort, ikke kun over for Sydvestasien, men globalt. Amerikansk politik er intet andet end én stor overtrædelse med brug af en regelbaseret orden – udtrykket, som altid brugt i officiel propaganda – og hvad denne politik har været, er en række aggressionskrige, som blev forbudt under Nürnberg-restsagerne efter Anden Verdenskrig. Planlægning af angrebene mod Syrien fandt sted i USA allerede i 2001, med en liste over lande udpeget for destabilisering, regimeskifte og terrorangreb samt andre grusomheder. Før krigen var Syrien et selvforsynende land med hensyn til mad og energi, men ti års aggression med oprørere, der er uddannet og bevæbnet af USA, med selve den amerikanske hær der invaderede det nordlige Syrien, har ødelagt landet. Denne galskab må stoppes, og stoppes nu, erklærede Black.

Syrien: Fred gennem udvikling må og skal være fremherskende!

Fra selve Syrien gav Dr. Ziad Ayoub Arbache, assisterende professor ved Det Økonomiske Fakultet ved Damaskus Universitet, et overblik over den frygtelige ødelæggelse af den syriske økonomi efter ti års krig. Før krigen begyndte i 2011 (fejlagtigt kaldet borgerkrig) oplevede Syrien økonomisk vækst med en stærk handelsbalance inden for landbrugsprodukter, energiafhængighed og eksport af olie, fravær af udenlandsk gæld og en stigende levestandard. Det er siden blevet udslettet. Dr. Arbache støtter Schiller Instituttets tilgang til "fred gennem udvikling", og sagde at han er overbevist om, at "fælles udvikling" er den eneste måde at afslutte krige og konflikter i Mellemøsten.

Dette perspektiv blev også støttet af Michel Raimbaud,

tidligere fransk ambassadør i flere arabiske, afrikanske og latinamerikanske lande, og tidligere direktør for det Franske bureau for beskyttelse af Flygtninge (OFPRA). Han viste, at Syrien klart er et "offer for international aggression", udført af magter som USA og Storbritannien på måder, der falder ind under Nürnberg-tribunalets definition af "angrebskrig". Tabene har været overvældende: omkring 400.000 dødsfald, 2 millioner sårede, 12 millioner flygtninge. Men som ambassadør Raimbaud påpegede, er den syriske nation og folket ikke blevet besejret.

Som afslutning på indlæggene i Panel 3 præsenterede Jacques Cheminade fra Solidarité et Progrès en "opfordring til handling" for at ændre den politik, der, som han sagde, har bragt menneskehedens overlevelse på spil. Dette er et øjeblik med stor tragik, sagde han, men vi må arbejde for at gennemføre en alternativ politik, som han gik videre med at skitsere.

**POLITISK ORIENTERING den
26. marts 2021:
Biden-administration øger
konfrontationen med Rusland
og Kina.
SI-konference viser et**

alternativ

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

Schiller Institutet · Biden-administration øger konfrontationen med Rusland og Kina. SI-konference viser et alternativ

---

Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved panel 1: 'Vil menneskeheden historie ende i tragedie eller fortsætte med et nyt paradigme?'

Her er Helga Zepp-LaRouches tale fra weekendens konference

Del 1

Goddag! Jeg hilser jer overalt i verden, uanset hvor I befinder jer lige nu. Det er en fornøjelse for mig at tale til jer. Da vi valgte titlen på konferencen, "Verden ved en skillevej: To måneder inde i USA's nye administration",

forventede vi uro. Alligevel er det uhyggeligt, hvor forudvidende disse ord var. At en siddende præsident for USA kalder Ruslands præsident en morder, som præsident Biden gjorde i et ABC-TV-program, bryder helt sikkert et tabu. Det var et trickspørgsmål af George Stephanopoulos, men det fungerede. Det viser selvfølgelig, hvad såkaldt journalistik er blevet til i disse tider.

Heldigvis viste præsident Putin sig at have god humor ved at invitere Biden til at holde en direkte internetdebat, måske i går fredag, eller på mandag, eftersom Putin ville tage til Taigaen i weekenden. Ellers ønskede han ham et godt helbred. Ikke desto mindre, hvis præsidenten for det mest magtfulde land, der har 5.800 nukleare sprænghoveder, siger sådan noget om Ruslands præsident, der har 6.375 nukleare sprænghoveder (tal fra januar 2020), viser det den fare, vi befinder os i.

Hvis man betragter den lavine af nylige erklæringer og militære doktriner, der mere og mere definerer Rusland og Kina som strategiske rivaler og konfliktfyldte fjender, ser det ud til, at vi er i akt IV eller V i en global tragedie, der hurtigt nærmer sig det, Schiller kaldte et "punctum saliens", det springende punkt. Det punkt i dramaet, hvor alle tidligere udviklinger kommer sammen i et øjeblikks beslutning. Det afhænger af karakteren og visionen hos de førende aktører på scenen, hvis handlinger betinger, om vi kan finde en løsning på et højere niveau – om vi kan få adgang til et nyt paradigme på et højere plan for tænkning og undslippe det tragiske resultat. Eller hvis de i handling omsætter logikken i deres fejlbehæftede aksiomer, og dramaet ender som en tragedie. Denne gang er det imidlertid ikke på en scene, det er vores historie, vores liv.

Lyndon LaRouche, i en smuk artikel [https://larouchepub.com/lar/2007/3444mask_pelosi_tragedy.html] offentliggjort i EIR, 9. november 2007, kaldet

"Tragediens kraft", sagde en forbløffende ting, der vedrører grunden til, at vi besluttede, at denne gang skulle det første panel være tilegnet behovet for en klassisk renæssance. Fordi det er gennem de største klassiske kunstneriske værker, at man kan få adgang til det niveau af tænkning, der kræves for at håndtere denne krise. Derfor placerede vi ikke kulturpanelet i slutningen af □ konferencen, som vi normalt gør. LaRouche påpegede, at man siden Vladimir Vernadsky og Albert Einstein kender til universets opdeling i strengt definerede fase-rum: det ikke-biotiske, biosfæren, noösfæren [erkendelsesmæssigt liv]. Men at der er et fjerde generelt fase-rum, der kombinerer niveauet af klassisk tragedie, naturvidenskab, klassisk kunstnerisk komposition og statsmandskunst, som kendt af Aischylos, Platon, Shakespeare, Lessing og Schiller, i et enkelt tema. Dette fjerde fase-rum er den egentlige substans i verdenshistorien, sagde Lyndon LaRouche.

Hvis menneskeheden ønsker at finde en løsning på nutidens mange eksistentielle kriser, er politiske ledere på alle samfundsniveauer nødt til at få adgang til den form for tænkning, som findes i dette fjerde fase-rum. Den russiske reaktion på Bidens bemærkninger viser, at de er klar over, at vi befinder os i et sådant punctum saliens, springende punkt. Konstantin Kosachev, vicepræsident for Det russiske Føderationsråd, kaldte det en forkastning: "Disse ubehøvede bemærkninger dræber alle forventninger om, at en ny administration vil føre en ny politik over for Rusland", sagde han. Og i ægte vrede udtalte han: "Disse bemærkninger kommer fra en præsident for et land, der smider en bombe et eller andet sted i verden hvert 12. minut. Flere end 500.000 mennesker er døde i forbindelse med amerikanske aktioner siden 2001. Kunne du kommentere på det, hr. Biden?"

Det er forfærdeligt, hvordan disse kriser er taget til i

løbet af de sidste mange år, så godt som uden offentlighedens kendskab. Ingen offentlig diskurs; ingen debat blandt intellektuelle, endsige i parlamenterne. Trin for trin mod afgrunden. Inden for militære doktriner var der et stort skift mod konfrontation med Rusland og Kina, i forbindelse med offentliggørelsen af "den Amerikanske nationale Strategi i december 2017, der for første gang definerede Rusland og Kina som geopolitiske rivaler. Dette fortsatte med den Nationale Forsvarsstrategi i januar 2018, efterfulgt af Evalueringen af de atomare Stillinger (Nuclear Posture Review) og oprettelsen af "den amerikanske rumkommando og det amerikanske militærs rumstyrke, hvis mål er amerikansk dominans i rummet for at forhindre Kina i at definere de nye regler i rummet.

I marts 2021 offentliggjorde Det Hvide Hus den Foreløbige nationale sikkerhedsstrategiske Vejledning. Dokumentet på 24 sider [<https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2021/03/NSC-1v2.pdf>] angiver hensigten om at rette verdens demokratier ind mod de "ondartede påvirkninger fra Rusland og Kina", genoprette en regelbunden orden i verden; i det væsentlige globalisere NATO med det klare fokus på at danne alliancer i Indo-Stillehavsområdet mod Rusland og Kina, og hurtigt vende tilbage til internationalt lederskab i den globale dagsorden for klimaændringer, at formindske globale CO2-udledninger, og sikre at USA og ikke Kina laver reglerne. Alt dette formodes at være for "at udkonkurrere et mere selvsikkert og autoritært Kina" og sejre i den strategiske konkurrence med Kina eller enhver anden nation.

Del 2:

Klimaspørgsmålet vil blive til en national sikkerhedsprioritet. Vi vil inkorporere vurderinger af klimarisiko i vores krigsspil, -modeller og -simuleringer;

og vi vil styrke missioners modstandsdygtighed og indsætte løsninger, som optimerer evner og reducerer vores eget CO2-aftryk.

Er det ikke spøjst, at kampen mod klimaforandringerne er en national sikkerhedsprioritet? Alt imens disse "officielle" dokumenter i det mindste forbliver i domænet af professionelt militærsprog, findes dette foregivende ikke længere i skrifter, såsom dem fra London Telegraph, der genudgav et skrift fra d. 28. januar, "The Longer Telegram", fra det Atlantiske Råd [<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/atlantic-council-strategy-paper-series/the-longer-telegram/>]. Det er skrevet af et anonymt, tidligere medlem af regeringen med "dybdegående viden om Kina" og er angiveligt et af de vigtigste dokumenter nogensinde udgivet af rådet. Titlen er en bevidst reference til det "lange telegram" af George Kennan fra 1946, som opfordrede til inddæmningen af Sovjetunionen.

Dette dokument opfordrer skamløst til et kup indefra mod Præsident Xi Jinping af utilfredse, ledende medlemmer af det Kinesiske Kommunistparti, som dog er villige til at opgive idéen om at forfølge den kinesiske model for udvikling og at underkaste sig USA's dominans over verden. Hvem er de vigtigste bidragsydere til denne tænketank? Flere af de største amerikanske våbenproducenter, som Raytheon, General Dynamic, Boeing, Lockheed-Martin, Northrop-Grumman, samt NATO.

Af samme natur er den britiske efterretningsoperation omkring Alexey Navalny, som dybest set har samme hensigt – at katalysere et regimeskrifte mod Præsident Putin. Før vi havner i den 3. verdenskrig – for det er dér denne krigsopbygning vil ende – lad os reflektere over hvad der rent faktisk foregår her. Havde vi ikke hørt, blot for kort tid siden, efter Sovjetunionens fald, at vi har nået "enden på historien", som var en af de mest idiotiske ting, der

nogensinde er blevet sagt? At Vestens demokratier fra det tidspunkt ville overtage verden, og at alle andre ville blive enige med de vestlige værdier, neoliberalistisk økonomi, kønspolitik, dekonstruktion i kunsten, osv. Et hurtigt overblik vil være nyttigt på dette tidspunkt, fordi der er ting at lære, hvis en tragedie skal undgås. Der er faktisk en rivalisering blandt to, konkurrerende systemer; to fuldstændig forskellige anskuelser af verden, menneskets rolle i denne og en tilknyttet vision af menneskehedens fremtid.

I 1978, da Deng Xiaoping påbegyndte politikken for reform og åbning, som efterfulgte Kulturrevolutionens dybe dal, var Kina et af de fattige lande på Jorden. Ved at anvende de bedste aspekter af traditionen for fysisk økonomi, som denne blev opfundet af Gottfried Wilhelm Leibniz og videreudviklet af Hamilton, List, Carey og Witte, satte han Kina på en kurs med kontinuerlig innovation. Dette har nu, 40 år senere, kastet 850 millioner kinesere ud af dyb fattigdom, hvilket, for én som ikke er forudindtaget, er en af de største, historiske, kulturelle præstationer i verdenshistorien. De opnåede målet om at afskaffe fattigdom inden 2020, mens det modsatte var tilfældet i USA og Europa: fattigdom tog til.

1991 udvidede vi forslaget om den Produktive Trekant (Paris-Berlin-Wien), som var svaret fra Lyndon LaRouche, min afdøde mand, på Berlinmurens fald i 1989, til den Eurasiske Landbro. Systemet af udviklingskorridorer, der bygger på den gamle Silkevej, forbinder Europas befolkninger og industrielle centre med dem i Asien, som en måde hvorpå Eurasiens indelukkede landområder kan industrialiseres. Den idé var åbenlys for en der kom fra den filosofiske tradition af Nicolaus Kusanus, Vernadsky og Krafft Ehrlicke. Nemlig at livet udvikledes gennem fotosyntese, ud fra havene. At organismer ville udvikle sig gennem en højere metabolisme

(energigennemstrømningstæthed), og at en art endelig ville blive udviklet, hvis kreative evner ville etablere en hel ny kategori af eksistens i universet – mennesket.

Evolutionens naturlige gang for denne nye art var at bosætte sig ved havene og floderne og, gennem infrastrukturel udvikling, at bevæge sig længere indlands. Åbningen og udviklingen af vores kontinenters landomsluttede områder gennem disse udviklingskorridorer var egentlig en åbenlys idé, da Jerntæppet disintegrerede. Efter at den infrastrukturelle udvikling af alle kontinenter på Jorden var fuldendt, ville den næste fase af denne udvikling være at opbygge infrastruktur i det nære rum, kolonier på Månen og på Mars, som trædesten for menneskeheden på vejen til at blive en galaktisk art.

Som jeg allerede advarede om i mange af mine taler i 1990'erne: hvis man ville begå den fejl at overlejre en ukontrolleret fri markedsøkonomi på en sammenstyrtet kommunistisk økonomi, kunne man måske fortsætte med kasinoøkonomien i et stykke tid, men det ville snart føre til et endnu større kollaps af hele systemet. Hvis den Produktive Trekant og den Eurasiske Landbro var blevet gennemført – der var stor opbakning for dette på det tidspunkt – ville det have været den perfekte fredsplan for det 21. århundrede. Men den blev afvist af Vesten af geopolitiske grunde. I stedet var planen fra USA's og Storbritanniens, og især Frankrigs, side at forvandle den tidligere supermagt, Sovjetunionen, til et land i den Tredje Verden, der blot producerede råmaterialer.

Jeffrey Sachs' chokterapi i Jeltsin-perioden skabte faktisk en befolkningsreduktion på 1 million mennesker om året, så det var rent folkemord. I USA blev doktrinen fra PNAC (Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede) etableret i 1992 – Dick Cheney's idé om at USA ville fortsætte med at være den eneste supermagt og aldrig tillade nogen rival på det strategiske plan. I juni 1992 blev den tilsvarende

politik foreslået ved FN's Miljø- og Udviklingskonference i Rio, Brasilien, hvilket var begyndelsen på en omfattende malthusiansk offensiv, der var en genbekræftelse af Romklubbens politik og deres idé om "Grænser for Vækst", udgivet i 1972. Den blev på det tidspunkt gendrevet af en mægtig bog af Lyndon LaRouche: "Der er Ingen Grænser for Vækst". Topmødet i Rio var også en genbekræftelse af Henry Kissingers NSSM-200-doktrin [https://pdf.usaid.gov/pdf_docs/Pcaab500.pdf] fra 1974, som er et enormt skandaløst dokument, der kræver en befolkningsreduktion og idéen om at bruge fødevarer som et middel til befolkningskontrol.

Argumenterne for malthusiansk dominans over en unipolær verden blev ofte forandret: De gik fra begrænsede ressourcer, til ozonhullets forøgelse, til syreregn, til døende skove, til kernekraft = fascisme, og nu, i den seneste tid, klimaforandringer. Men det egentlige mål var altid en oligarkisk, imperialistisk verdensorden, styret af en mindre elite, samt befolkningskontrol.

Det samme år, 1992, kun 14 år efter Dengs reformpolitik blev påbegyndt, havde Kina allerede opnået en vis udvikling, men det var for det meste i kystregionerne. Jeg deltog i en konference i 1996 i Beijing, som vi havde foreslået til den kinesiske regering to år tidligere, med titlen: "Udviklingen af regionerne langs den Eurasiske Landbro". Den definerede det langsigtede, strategiske perspektiv for Kina indtil 2010. Denne politik blev dog afbrudt af den asiatiske krise i 1997.

I 2001 blev Kina inviteret til at deltage i Verdenshandelsorganisationen (WTO) med forventningen om, at integrationen i verdens markeder ville betyde, at Kina ville indføre de vestlige værdier, vestligt demokrati og så videre. At de ville acceptere Washington-Konsensusen, den "regelbaserede" verdensorden, Wall Streets og City of Londons kasinoøkonomi. Men i stedet for at anerkende

"historiens ende", fornyede Kina sin 5000 år gamle tradition af kinesisk historie og kultur, og i 2013 bekendtgjorde Xi Jinping i Kazakstan politikken for den Nye Silkevej, hvilket, i løbet af syv et halvt år, er blevet til historiens største infrastrukturprogram.

150 lande samarbejder, og som komikeren Bill Maher sagde i en kort video [<https://www.youtube.com/watch?v=2DH4v6FnbvM>]: "Ikke at anerkende dette betyder, at I er nogle fjollehoveder". Kina var nemlig i stand til at bygge 40.000 km højhastigheds-toglinjer, 500 helt nye byer til millioner af mennesker, den mest avancerede fusionsforskning, missionen til anden side af Månen og nu til Mars. Og som Xi Jinping udtrykte det for nylig: Kina er i dag tættere på målet om at forny den kinesiske nation end på noget andet tidspunkt i historien, og at blive en af verdens førende magter indenfor videnskab og teknologi.

Putin begyndte først at blive dæmoniseret, som han udstilles af det atlantiske etablissement, efter at han begyndte at vende udviklingen fra Jeltsin-perioden og genetablere Ruslands status som en verdensmagt, og ikke blot en regionalmagt, som Obama respektløst havde insisteret på, da Putin genindtog sit præsidentembede. Så, hvor vil alt dette ende? Hvis Biden-administrationen, "Globale Britannien", NATO og EU insisterer på at inddæmme Rusland og Kina, hvis strategiske partnerskab bliver styrket i lyset af denne aggressive politik fra den vestlige alliance, vil det uundgåeligt føre til en 3. Verdenskrig, som ingen ville kunne overleve?

Under sin rejse til Seattle i 2005 påpegede Xi Jinping, at der ikke findes sådan noget som "Thukydid-fælden" i verden. Men skulle de mægtigste lande igen og igen lave strategiske fejlkalkulationer, kunne de måske skabe en sådan fælde for dem selv. Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, refererede adskillige gange til artiklen af historikeren Prof. Graham Allison, som stillede spørgsmålet, om USA og

Kina var i færd med at ende i præcis en sådan konflikt, på den måde som den græske historiker Thukydide havde beskrevet det, og gå i krig.

Thukydide, der levede fra 460 til 404 f.Kr., belyste hvordan det skønne Grækenland brød sammen, pga. konkurrencen mellem Sparta og Athen, som førte til den Peloponnesiske Krig. Efter Perser-krigene fra 500 til 479 f.Kr., og igen fra 470 til 448 f.Kr., hvor Athen havde vist sig som sejrherre over perserne, blev det til en slags supermagt. Dette skabte vrede i det oligarkisk-kontrollerede Sparta, som havde været den dominerende magt indtil da, og som forsøgte at beholde magten ved at tage del i forskellige alliancer. Efter Athens endelige sejr over perserne og den såkaldte Kallias-fred, kunne det faktisk have opløst det Attiske Forbund, men gennem sofisternes indflydelse i Athen forvandlede det til et attisk imperium og transformerede de tidligere frivillige allierede til at betale hyldest og blive vasaller.

Mest berømt og informativt for vores nuværende situation i dag, er historien om hvordan Athen tvang beboerne på øen Milos til den nye aftale. Thukydide beskriver dette i den 5. bog [af hans Historien om den Peloponnesiske Krig] i dialogen mellem den atheniensiske udsending og Milos' repræsentanter. Atheniensen bemærker, at Athen, med sejren over perserne, skulle have erhvervet sig rettigheden til at regere – og de mægtige gør hvad de har lyst til, og de svage må adlyde. Repræsentanten fra Milos argumenterer, at hvis Athen allerede ikke respekterer loven, burde det overveje, at andre kunne tage dets hårdhed som et eksempel, hvis det en dag selv blev besejret.

Atheniensen svarer, at milosianerne burde underkaste sig Athens overherredømme, eftersom det ville give den største fordel til begge sider. Forbløffet spørger repræsentanten for Milos, hvordan slaveri ville være ligeså fordelagtigt som dominans? Hvortil Atheniensen svarer, at det ville

være at foretrække i stedet for at blive dræbt. For dem selv ville det være gunstigt, at de ikke ville være nødsaget til at dræber dem.

Del 3:

Angående spørgsmålet om de ikke kunne forblive neutrale, svarer atheneren nej, da deres fjendskab ville skade mindre end deres venskab, hvilket kunne læses som et tegn på svaghed fra deres side. Under alle omstændigheder ville princippet om de magtfulde gælde i hele verden.

Milosianeren argumenterer, at de ikke kunne opgive deres uafhængighed, som de havde haft i 700 år, men ville ønske at forblive neutrale.

Kort derefter begyndte Athen fjendtlighederne, og befolkningen i Milos måtte ubetinget overgive sig, og athenerne dræbte alle mændene og solgte kvinderne og børnene til slaveri. Yderligere beskriver Thukydide, hvordan athenernes umådeholdenhed tilskynder dem til stadig mere offensiv opførsel, og endelig til den sicilianske ekspedition fra 415-413 f.Kr., hvor de lider et knusende nederlag, hvorfra de aldrig kommer sig.

Så måske skulle man tænke over denne historie, når hr. Blinken kræver, at Tyskland skal opgive Nord Strøm 2.

I atomvåbnenes æra, bør man tænke to gange, hvis man skaber en Thukydide-fælde, hvor der ikke behøver at være nogen. Den vigtigste konflikt kommer fra disse to systemers totale modsætningsfyldte udviklingsbaner. På den ene side Kina, og i princippet de lande der samarbejder med dem i Bælte- og Vejinitiativet, lægger størst mulig vægt på innovation, på deres befolknings levestandard, og på at fremme deres befolknings kreativitet, som kilde til innovation.

På den anden side er kursen for den malthusianske fraktion at gå tilbage i historien til en lavere

energigennemstrømning, lavere forbrug og derfor færre mennesker. Centralbankerne kører en koordineret kampagne for at opnå "regimeskift", efter det berygtede møde i Jackson Hole, Wyoming, i august 2019; den store nulstilling [the Great Reset], for at fjerne CO2 fra verdensøkonomien; og "flytte milliarder", som et dokument fra EU og den tyske regering udtrykte det, for at dirigere alle investeringer ind i grønne teknologier. Hvilket vil betyde en dramatisk reduktion i levestandarden for befolkningerne i USA og Europa, og voksende fattigdom på verdensplan. Og i lyset af den allerede hærgende pandemi og verdensomspændende hungersnød, en massiv befolkningsreduktion i den såkaldte udviklingssektor. Med andre ord: folkedrab.

Aischylos beskriver denne konflikt i sin trilogi *Prometheus i lænker*, hvor konflikten er imellem den olympiske gud Zeus, der er inkarnationen af det oligarkiske system, og Prometheus, som han straffer, fordi han bragte ild til mennesket, og derfor fremskridt og produktivitet for menneskeheden. Hvad vi beskæftiger os med, og det som ligger til grund for disse to direkte modsatrettede udviklingsforløb, er hver deres forskellige menneskesyn. Det prometheusianske menneskesyn ser hvert menneske som en enorm berigelse for menneskeheden som helhed, fordi hvert individ har potentialet til at gøre grundlæggende opdagelser inden for naturvidenskab, i skabelsen af stor klassisk kunst. En kreativ person, der opdager et universelt fysisk princip, kan skabe en helt ny økonomisk platform, der kan omdefinere hele måden hvorpå menneskeheden producerer, på et kvalitativt højere produktivitetsniveau, såsom dampmaskinen, antibiotika, atomkraft, lasere, og lignende opdagelser.

Det malthusianske menneskesyn ser hver person som en parasit, en byrde for Moder Jord, en CO2-udledende byrde, der bidrager til global opvarmning; og derfor, jo færre sådanne pestilenser der er, jo bedre.

Naturligvis er hele den malthusianske påstand et videnskabeligt bedrageri, da computerprogrammet, som bogen *Grænser for Væksts* (*The Limits to Growth*) såkaldte undersøgelse var baseret på, var et fusket program, hvor det ønskede resultat først blev bestemt, og derefter blev programmet designet i overensstemmelse hermed. Forfatterne, Meadows og Forrester, indrømmede senere, at de havde udeladt den rolle, som videnskabelig og teknologisk fremskridt har i at definere, hvad en ressource er.

Den malthusianske påstand er en direkte løgn fra oligarkiet, forstærket af den politiske korrekthed, der spredes af de etablerede medier, som kontrolleres af Wall Street og City of London; og for nylig de sociale medier under IT-giganterne fra Silicon Valley, fonde og tænketanke, der afspejler den finansielle sektors interesser.

Det kunstigt fremkaldte paradigmeskift, ikke indledt, men propageret gennem medierne med millioner af dollars på mange sprog, igangsat af Romklubben på vegne af det internationale oligarki, har været meget effektivt. Millioner af menneskers sind er blevet gjort grønne med mangel på videnskabelig stringens, som har gjort dem modtagelige for alle slags løgne, herunder dem om Rusland og Kina. LaRouche skriver i "The Force of Tragedy" (Tragediens Kraft):

"Her, i denne undertrykkelse af de videnskabelige og relaterede kreative erkendelsesmæssige evner i befolkningens menneskelige sind, ligger essensen af tragediens principielle kraft..." Det er "tragedies usynlige, men alligevel effektive kraft", som LaRouche taler om, "der bøjer viljen hos mænd og kvinder for at undgå den frygtede misfornøjelse hos den magtfulde, sataniske skikkelse, den fiktive Zeus", som må italesættes og ændres.

Lyndon LaRouche påpegede, at nutidens tragedie er baseret

på befolkningens totale mangel på en videnskabelig og streng forståelse, men også, at begrebet tragedie må være genstand for en strategisk efterretningsmæssig vurdering, som skal studeres af enhver seriøs iagttager af nutidens amerikanske situation.

Så lad os begynde med en nøgtern vurdering af situationen.

Det er meget tydeligt, at det neoliberale økonomiske og kulturelle systems politik er fuldstændig mislykket. Hvis man betragter pandemien, hvorfor er det så, at alle de asiatiske kulturer har håndteret det meget bedre? Med færre dødsfald og hurtigere tilbagevenden til det normale økonomiske liv. Det er fordi de er baseret på et værdisystem, der sætter det almene vel forrest, i modsætning til den nyliberale idé om individualistisk frihed, hvor alt er tilladt.

Del 4:

Se på hungersnøden i verden – den absolut utrolige humanitære krise i Yemen, i Syrien, i mange afrikanske og latinamerikanske lande. Sult af bibelske dimensioner, der er resultatet af den vestlige nyliberale politik. Hvorfor kom Vesten ikke i gang med det såkaldte vaccinediplomati, som de beskylder Rusland og Kina for? Hvorfor udviklede de ikke udviklingslandene? Da Pave Johannes Paul II blev spurgt i 1990, om Sovjetunionens sammenbrud ville bevise, at det vestlige system er moralsk overlegen, svarede han: Absolut ikke, fordi de er præget af "sydens strukturer". Se på Den tredje Verden, sagde han, og så forstår man grunden til, at jeg siger dette.

Vestens fiasko er resultatet af en dyb kulturel krise, som kun kan sammenlignes med forfaldet i slutningen af Det romerske Imperium, Romerriget. Se på vores populærkultur; underholdningen, der spænder fra satanisk til pervers; de åndsdræbende ting som folk anser for underholdning. Vi har

set en nedbrydning, næsten et hukommelsestab af den kulturelle erindring om vores store traditioner. Langt størstedelen af 1980'erne har ingen idé om klassisk kultur. De synes, at Rolling Stones er klassisk. Samtiden ved ikke engang, hvad de har glemt.

For at afhjælpe dette, lad os se på universel historie på den måde Friedrich Schiller beskrev den i sin berømte tale i Jena i 1789. Han sagde: Det tog kun et par tusinde år for mennesket at udvikle sig fra en asocial huleboer til den høje klassiske kunst; til Dante, Shakespeare, Bach, Beethoven eller Schiller. Dette har at gøre med den absolutte forskel mellem mennesker og alle andre livsformer.

Beviset for dette er evnen til viljemæssigt at forøge den relative potentielle befolkningstæthed, som i løbet af få tusinde år – måske i alt 10.000 eller 20.000 år – gjorde det muligt for menneskeheden at øge dens befolkningstæthed fra nogle få millioner til næsten 8 milliarder mennesker i dag. Som Lyndon LaRouche mange gange har understreget, har ingen højere abe, intet husdyr nogensinde været i stand til at efterligne menneskets kreative åndsevner. De kan muligvis efterligne aspekter af menneskelig adfærd, men de har aldrig opdaget et fysisk princip.

Og det er den absolut grundlæggende forskel mellem biosfæren og noösfæren [erkendelsesmæssigt liv]. Det kan man forstå, hvis man studerer alle skaberne bag den menneskelige kultur, efterhånden som de udviklede sig, oprindelsen til den kinesiske, indiske, mesopotamiske, egyptiske og græske kultur; hvordan den konfutsianske filosofi lagde grundlaget for de følgende 2500 år af kinesisk historie.

Se på visdommen i de vediske skrifter fra Indien; biblioteket i Alexandria, Egypten; det klassiske Grækenland; Gupta-perioden i Indien. Samarbejdet mellem

Haroun al-Rashid og Karl den Store, hvilket førte til Den karolingiske Renæssance, som gjorde det muligt for Europa at genopdage dets fortids skatte. Song-dynastiet; Friedrich Hohenstaufens samarbejde med den arabiske verden; Den andalusiske Renæssance; Den italienske Renæssance; fremkomsten af den suveræne nationalstat, som skyldtes Nikolaus fra Kues (Cusanus) og Ludvig XI i Frankrig. Udviklingen af den klassiske musik fra Bach og Beethoven til Brahms; de store poeter Shakespeare, Shelley, Keats, Lessing, Schiller og Edgar Allan Poe. Alle disse kulturer bidrog til det menneskelige fremskridt, og det er helheden og kontinuiteten i de store kunstværker, videnskab, poesi, musik, arkitektur, kunstmaleri og statsmandskunst, som er det fjerde fase-rum i vores univers.

Det er gennem universel historie, der adskiller os som en menneskelig art, og som mange store sind har bidraget til, at menneskeheden bliver udødelig.

Der har i historien ofte været en debat om dyr har sjæle, og enhver ejer af et kæledyr vil insistere på, at disse dyr har en sjæl. Men jeg er enig med Ibn Sina (Avicenna), at ja, dyr har en sjæl, men de har en kollektiv sjæl, fordi man ikke kan erindre den enkelte hund, der var fornøjelsen for nogen, der levede i det 4. århundrede, men man husker meget godt Sokrates' sjæl. Hvis hvert menneske rekapitulerer den universelle historie, deltager han eller hun i det fjerde fase-rum.

Hvis vi har en dialog mellem disse forskellige kulturer, som vi har brug for blandt repræsentanterne for alle disse, har vi en meget konkret måde at løse den nuværende krise på.

Der er mange konkrete skridt, som vi er nødt til at tage for at komme ud af denne krise:

På det militære område har vi brug for noget der kan sammenlignes med Det strategiske Forsvarsinitiativ – idéen

om at gøre atomvåben teknologisk forældede. Og vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur.

For at afslutte kasinoøkonomien har vi brug for en global Glass/Steagall-bankopdeling og et nyt Bretton Woods-system – et nyt kreditsystem.

Vi har brug for et nyt paradigme i forholdet mellem nationer, der respekterer national suverænitet, ikke-indblanding, eksistensen af et andet socialt system. Så vil tingene ændre sig fuldstændigt.

Vi har brug for et helt nyt, moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe pandemierne – den nuværende og de kommende – og sygdomme.

Vi er nødt til at fordoble landbrugsproduktionen for at udrydde hungersnød.

Vi er nødt til at udrydde fattigdom for evigt gennem økonomisk udvikling for hele menneskeheden.

Men ingen af disse tiltag vil fungere, hvis vi ikke har et nyt paradigme af klassisk kultur, der vedrører essensen af menneskehedens identitet.

I modsætning til de liberale, der siger, at alt er tilladt, og at alle gør ting efter deres egen smag, siger vi, at mennesket, gennem æstetisk uddannelse, er ubegrænset perfektibelt, moralsk, intellektuelt og følelsesmæssigt. Og med denne metode til æstetisk uddannelse har ethvert menneske potentialet til at blive en smuk sjæl og et geni. Kun hvis vi, menneskeheden som helhed, tager dette spring, vil menneskeheden være i sikkerhed.

Tak skal I have.

Historisk konference i Schiller Instituttet – Kulturernes dialog i dag

20. marts (EIRNS) – Følgende to rapporter giver et kort resumé af de to første paneler ved den historiske konference i Schiller Instituttet, der startede i dag, "Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye Administration". I dette kritiske øjeblik, der kræver samarbejde mellem verdens nationer, er der i stedet et sammenbrud med økonomisk, socialt, medicinsk og strategisk kaos. Denne konference er faktisk et enestående forum, hvor førende talpersoner fra Rusland, Kina, Mexico, Argentina, Syrien, Yemen, Europa og USA, med flere, taler om krisen og de nødvendige løsninger, hvilket beviser, at disse løsninger er umiddelbart mulige såvel som nødvendige.

Schiller Instituttets Konference – Panel 1: At forandre den kulturelle ødemark

20. marts (EIRNS) – Et bredt sammensat panel med titlen "Forandring af den kulturelle ødemark: Nødvendigheden af en ny renæssance, skabelsen af en planetarisk kultur, der er mennesket værdigt", var åbningspanelet i dag i Schiller Instituttets konference, 'Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye administration'. Jason Ross var ordstyrer for panelet, og hovedtalen blev holdt af grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

Panelet startede passende med en musikalsk forestilling fra

Lyndon LaRouches 65-års fødselsdag i 1986 med violinisten Norbert Brainin, den tidligere førsteviolinist for Amadeus-kvartetten, og pianisten Carlo Levi-Minzi. Helgas præsentation, "Vil menneskets historie ende i en tragedie eller fortsætte med et nyt paradigme?" redegjorde for den ekstremt tumultagtige situation, udtrykt ved eksemplet med at Biden, der for nylig kaldte Putin for en morder; hvilket nu – som i et drama – fører frem til et afgørelsens øjeblik. Nøglen til en løsning er at tilgå et højere princip.

Hun citerede en artikel fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche, fra 2007, da han diskuterede det "fjerde fase-rum" – en kombination af klassisk kunst, videnskab og statskunst, der tilsammen danner et enkelt subjekt, der er det sande stof, som historien er gjort af. Politiske ledere skal have adgang til dette fjerde fase-rum. Hun leverede en historisk gennemgang af udviklingen af Kinas Bælte- og Vejinitiativ, der startede med, at Kina var en af de fattigste nationer i verden i 1968, men ved at anvende fysiske økonomiske principper over 40 år trak 800 millioner kinesere ud af fattigdom. Den 'eurasiske Landbro', udviklet af Lyn og Helga efter Sovjetunionens sammenbrud, var den perfekte fredsplan for det 21. århundrede, men blev afvist af geopolitiske årsager. Alt imens Kina lægger maksimal vægt på innovation og kreativitet hos mennesker, fremmer den malthusianske fraktion i Vesten lavere energigennemstrømningstæthed og befolkningsreduktion. Vi er nødt til at vende det kunstigt oprettede malthusianske paradigme, argumenterede hun, og vendte tilbage til princippet om universal-historien. Hver større kultur skabte sin egen renæssance, der hver især bidrog til udviklingen af den menneskelige kultur – det fjerde fase-rum. Gennem universal-historien, der udskiller os som en menneskelig art, giver en dialog mellem disse forskellige kulturer et konkret middel til at løse den nuværende krise.

Dennis Speed holdt derefter en præsentation om 'Det poetiske princip – hvorfor og hvordan amerikanerne må vende tilbage til klassisk kultur'. Den begyndte med George Shirley, der sang den tyske lied "An die Musik" af Franz Schubert. Dennis bemærkede, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem ånden i en lied og den afroamerikanske 'spiritual'. Dette blev demonstreret ved William Warfields udførelse af "Lit'l Boy" af Roland Hayes. Gennem en række smukke kunstneriske valg – herunder bassangeren Simon Estes dramatiske læsning af Abraham Lincolns anden Indsættelsestale, og Gettysburg-talen, Dikran Tulaines recitation af en Hamlet-monolog – samt mange andre, demonstrerede Dennis det universelle princip, at der i sandheden eksisterer en iboende skønhed.

Liliana Gorini, formand for MoviSol, den italienske LaRouche-bevægelse, holdt derefter en præsentation om Dante Alighieri ved 700-året for hans død, og demonstrerede, at udviklingen af et nationalt sprog er dybt forbundet med begrebet nationalstat. Hun diskuterede og demonstrerede, hvordan Dante bevidst skabte det nationale sprog for at befri Italien fra oligarkiet. Komediene, 'Den Guddommelige Komædie', er en afhandling om historie, religion, videnskab, økonomi, poesi. Dante blev nationaldigteren, og mange af hans vers bruges i dag i daglig tale. Dette er et sandt eksempel på dialog mellem kulturer. Takket være Dante kunne vi komme ud af helvede – pandemien og den sociale krise – hvis vi løfter blikket mod stjernerne.

Diane Sare præsenterede derefter: "Beethoven i Getsemane Have". Hun brugte eksempler på Beethovens Heiligenstadt-testamente, Bachs "Es ist Vollbracht" og Beethovens sonate opus 110 for at demonstrere princippet om Kristus' sublime princip i Getsemane Have.

Carolina Dominguez, en leder i den mexicanske LaRouche-bevægelse, præsenterede på smukkeste vis et uddannelsesprogram for unge, baseret på at arbejde gennem

originale opdagelser af historiens store begavelser. Hun opfordrede alle til at underskrive og cirkulere sin underskriftsindsamling for at undervise i LaRouches ideer på universiteter over hele verden.

Dette blev efterfulgt af en opførelse af John Sigerson og Margaret Greenspan af "Abendlied unterm gestirnten Himmel" af L. van Beethoven. Panelet blev afrundet af Schiller Instituttets amerikanske præsident, Megan DoBrodt, der gav en præsentation om de 'Tre Mars-missioner og de galaktiske Arter'. De tre nylige Mars-missioner udsendt af U.A.E., USA og Kina, er menneskehedens udsendinge, der udvider det menneskelige sensoriske apparat til en anden verden. Ironisk nok kan det som sker uden for Jorden være den vigtigste ting på Jorden. Rumrejser ignorerer nationale grænser, som en socio-politisk trosretning har den åndelig appel – det symboliserer, at mennesket ikke har mistet sin evne til at løse den 'gordiske knude'. Mars-missioner er tydeligvis internationale. Denne måned besluttede Rusland og Kina, at de vil bygge en base på Månens sydpol og åbne for samarbejde fra alle nationer. USA vil sende folk til Månen igen. Vi har næsten mistet en fornemmelse af, hvad Lyn og den store Krafft Ehrlicke kaldte 'godheden ved det menneskelige potentiale'.

Spørgsmål og svar.

Der kom mange gode spørgsmål under spørgeperioden. Spørgsmål om den klassiske kulturs universalitet, studerendes behov for at arbejde med poesi og at memorere, hvorfor det er vigtigt at vende tilbage til 'det gamle', og hvorfor der ikke er nogen modsætning mellem individuel suverænitet og national suverænitet. Helga afsluttede spørgeperioden og bemærkede, at Nicholas af Cusanus' begreb om modsætningernes sammenfald ikke er et statisk princip, men et kontrapunktisk begreb – modsætninger rækker ind i hinanden, hvilket resulterer i en dynamisk proces med selvperfektion.

Schiller Instituttets Konference, panel 2: Den strategiske krise som den menneskelige race står overfor

20. marts (EIRNS) – Det andet panel samlede, under Schiller Instituttets konceptuelle rammer, regeringsrepræsentanter fra Folkerepublikken Kina, Den russiske Føderation og Den syriske arabiske Republik samt forskere og tænkere fra Mexico, Argentina, USA, Frankrig og Pakistan.

Helga Zepp-LaRouche advarede i sine indledende bemærkninger om truslen om global atomkrig på kort sigt i betragtning af de nuværende bestræbelser på at globalisere NATO, alt imens Kina erklæres som Vestens fjende. Hun fremsatte udfordringen: er menneskeheden ikke i stand til at sikre en lys fremtid ved at finde kapaciteten til at give sig selv et nyt paradigme?

Generalkonsul Ping Huang fra det kinesiske generalkonsulat i New York City holdt en vigtig tale og slog en pæl igennem vidt udbredte løgne og misforståelser om Kina, dets historie og Kinas kommunistiske Parti. Han beskrev karakteren af demokratiet i Kina, enheden mellem menneskerettigheder og økonomiske fremskridt i Kina og en udenrigspolitik defineret af menneskehedens fælles skæbne. Hvordan kan den nuværende konfrontation mellem Kina og USA erstattes af samarbejde? Han svarede: Vesten må forstå, at Kina aldrig vil opgive sin ret til at blive en moderne, velstående nation, tage skridt til at genoptage samarbejdet inden for bekæmpelse af terrorisme, ikke-spredning, bekæmpelse af finanskrisen og igangsættelse af fælles forretningsprojekter. Han konkluderede, at eftersom de store nationer, USA og Kina, påtager sig et stort ansvar for hele menneskehedens skæbne kan kun de rette valg sikre en lys fremtid.

Førstesekretær Alexej Boguslavskij fra Den russiske

Føderations mission til FN advarede om, at den "regel-baserede ordens" geopolitik, snarere end den internationale lov, der er indskrevet i FN-pagten, og dannelsen af militære blokke, kun vil føre til katastrofe. Han sagde, at med den verserende Covid-pandemi kræver verdens befolkninger, at stormagterne samarbejder. Han sluttede sin tale på skarp vis ved at citere John Quincy Adams: "Amerika burde ikke begive sig udenlands på jagt efter monstre at ødelægge".

Dernæst gav Dr. Bouthaina Shaaban, medie- og politisk rådgiver for det syriske præsidentskab, en lidenskabelig diskussion af ødelæggelsen af sit land i løbet af de sidste 10 år af en amerikansk politik, der er baseret på det stygge aksiom om vestligt overherredømme, om anvendelsen af et 'verdens-NATO' og en tvangsforestilling om "Kinas fremkomst". Hun opfordrede til et nyt paradigme for relationer mellem nationer, som anerkender, at Gud skabte os alle – med forskellige kulturer og forskellige historier – som hver især må respekteres og have lov til at udvikle sig frit for at berige verden som helhed. (Helga Zepp-LaRouche bemærkede under spørgetiden, at Dr. Shaabans præsentation til en Schiller Institut-konference i Tyskland i 2016 var ret optimistisk, i stor kontrast til den ødelæggelse af nationen, der har fundet sted siden da.)

Dr. William Happer, professor emeritus fra Princeton Universitetet (der var blevet bragt ind i det Nationale Sikkerhedsråd af præsident Trump for at igangsætte en egentlig videnskabelig debat med fortalernes for klimaforandrings-svindelnnummeret, for blot at erfare, at denne indsats blev saboteret af Trumps kabinet), præsenterede et knusende videnskabeligt bevis på svindlen i klimahysterikernes påstande. Han demonstrerede, at CO₂ ikke er et forurenende stof, men en velsignelse for fødevareproduktion, og at hysteriet med vilje er baseret på falske computermodeller. Han beskrev klimaforandrings-

bevægelsen som et religiøst korstog, som ikke er baseret på nogen reel videnskab.

Anden halvdel af panelet satte fokus på den nye bevægelse for udvikling i Latinamerika, baseret på den nuværende genoplivning af integrationen af patrioterne og regeringerne i Mexico og Argentina, centreret om hvad Alejandro Yaya fra Argentina kaldte "industriens industri – rumvidenskab". Dennis Small fra EIR, Simón Levy og Daniel Marmolejo fra Mexico, sluttede sig alle sammen til Yaya i en dybtgående diskussion om en ny ungdomsbevægelse i Latinamerika: for rumvidenskab, for uddannelse, for at skabe en fremtid for videnskab, økonomisk vækst og latinamerikansk integration. Marmolejo kaldte Kina for nøglelandet i forbindelse med at hjælpe med integrationen af Mexico og Argentina. Yaya beskrev i detaljer alt sit arbejde i Argentina, med uddannelse af unge fra alle klasser inden for fysik, robotteknologi og rumvidenskab; vi må vække nysgerrighedens kvalitet i ungdommen, lad ikke nogen tage den fra dem!

Der blev også givet præsentationer fra Frankrigs side om den globale betydning af russisk-tyrkiske relationer, fra Pakistan om den kinesisk-pakistanske økonomiske korridor (CPEC) og den 'Nye Silkevej', samt af EIR's Richard Freeman om tilblivelsen af de i lang tid planlagte nutidige fascistiske planer, kaldet 'Global Reset' og 'Green New Deal'.

I sine afsluttende bemærkninger diskuterede Helga Zepp-LaRouche ødelæggelserne under den 11-årige lange krig, der har opdelt Syrien, og som fortsætter i dag, og koncentrationslejrene i Yemen og i nationer i Afrika, hvor sult og sygdom skaber massedød, selvom de praktiske løsninger er lige ved hånden for stormagter. Hun spurgte: kan vi ikke fremkalde den menneskekærlige kraft, "agapē-styrken", i menneskeheden til at bryde denne fascistiske politik, "denne himmelråbende uretfærdighed"? Hun sagde, at

vi nu har Den nye Silkevej, Bælte- og Vejinitiativet, Schiller Instituttet og planen for et Nordamerikansk Bælte- og Vejinitiativ (NABRI) som brobygger mellem Kina og USA. Vi kan finde løsninger på et højere niveau, hvis vi anvender Cusanus' metode til Coincidentia Oppositorum (modsatningernes sammenfald). Hun opfordrede tilhørerne der deltog i denne konference til at vække folk med de historieforandrende ideer, der blev præsenteret her i dag, og til at gennemføre de løsninger, der er lige ved hånden, som de blev udtrykt af regeringerne og tænkerne på dagens konference.

Var Biden overhovedet klar over hvad han sagde?

18. marts (EIRNS) – Den ekstreme fare forbundet med at vælge en præsident, som hele verden vidste led af senilitet, muligvis de tidlige stadier af demens, er nu blevet bevist, idet præsident Joe Biden af George Stephanopoulos fra CNN onsdag blev guidet til at svare positivt på spørgsmålet, "Tror du, at Putin er en morder?"

Da den provokerende interviewer George Stephanopoulos spurgte: "Så du kender Vladimir Putin. Mener du, han er en morder?", svarede Biden: "Mmm-øhmm, det gør jeg". Han gentog: "Man vil snart... [Putin] kommer til at betale".

Reaktionen fra Moskva kom øjeblikkeligt Den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, blev tilbagekaldt til Moskva på ubestemt tid med en erklæring fra ambassaden om, at "visse hensynsløse udsagn fra amerikanske højtstående embedsmænd udgør en trussel om et fuldstændigt sammenbrud

af de bilaterale forbindelser". Konstantin Kosachev, formand for Udvalget for Udenrigsanliggender i Forbundsrådet, sagde: "Sådanne bemærkninger kan under ingen omstændigheder tolereres," og opfordrede til en øjeblikkelig "forklaring og undskyldning." Han tilføjede, at disse "grove bemærkninger har kvalt alle forventninger om, at den nye amerikanske regering vil føre en ny politik over for Rusland", idet han noterer, at dette kommer fra præsidenten for et land, som "smider en bombe et eller andet sted i verden hvert 12. minut", og har været ansvarlig for mere end 500.000 dødsfald i ulovlige krige siden 2001.

Denne forestående katastrofe er ikke 'hugget i granit'. Putin selv talte spøgefuldt og sagde, at Biden "så i spejlet", og reflekterede over hvordan børn på legepladsen siger: "det man siger [om andre] er man selv". Han tilføjede den sarkastiske hilsen: "Jeg ønsker ham god bedring". Faktisk bemærkede den tidligere præsident Dmitry Medvedev, at han gennem årene havde haft flere møder med Biden: "Han gav da indtryk af en fornuftig person. Det ser imidlertid ud til, at tiden ikke har været ham nådig".

Dette kommer netop som udenrigsminister Antony Blinken og forsvarsminister Lloyd Austin tilbragte de sidste to dage med at holde møde med deres kolleger i Japan og Sydkorea og åbent opfordrede til fælles forberedelse til militær konfrontation med Kina. Selv da han forberedte sig på dagens møde i Anchorage med Kinas førende udenrigspolitiske embedsmænd, bekendtgjorde Blinken 24 nye sanktioner imod kinesiske borgere for formodede menneskerettighedsovertrædelser i Hongkong.

Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, holder to dages møder med Yang Jiechi, direktøren for Det kinesiske Kommunistpartis centrale udenrigsudvalg, og udenrigsminister Wang Yi. Disse afgørende møder kunne tjene som udgangspunkt for at vende den hurtige nedstigning til

militær konfrontation, eller det kunne være en virtuel krigserklæring. Det vil snart gå den ene eller den anden vej.

Der er ingen grund til et sådant krigsophidsende diplomati. Der er ingen trussel fra Kina. Der er ingen trussel fra Rusland. Truslen kommer fra det hyperinflationære vanvid, hvor billioner af dollars er blevet trykt for at redde de bankerotte banker i den transatlantiske region, hvor de reale økonomier kollapser. Faren stammer fra vanviddet med den "store nulstilling", vanviddet fra 'Green Finance' under centralbankernes diktatur og fra de 'for store-til-at-gå-ned' finansielle institutioner, hvis ledere tager magten fra folkevalgte regeringer og afskærer kredit til fossile brændstoffer, industrier, og landbrug, under det falske videnskabelige argument om, at kulstof vil svide verden af. Faren kommer fra det kulturelle forfald, der har gjort vestlig civilisation til en ødemark af grimhed, vold, pornografi og stoffer, blottet for enhver klassisk æstetik eller skønhed.

Det haster med at mobilisere størst mulig deltagelse til Schiller Instituttets konference i weekenden, 'Verden ved en skillevej – to måneder inde i Biden-administrationen', som vil tage fat på denne kulturelle krise, den økonomiske krise, den strategiske krise og pandemi/hungernød-krisen. Konferencen er en opfordring til enighed om formål, at genoprette fornuft gennem det videnskabelige samarbejde mellem alle nationer, at møde denne krise med det krævede nye paradigme, der er baseret på menneskehedens fælles mål. Alternativet er utænkeligt.

Krig eller fred med Kina – Verden frygter, at det bliver krig

13. marts (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, at verden frygter for den amerikanske mobilisering af dets militær for at forberede sig på krig med Kina, kombineret med den massive propaganda-kampagne fra medierne, regeringen og militæret for at dæmonisere Kina i befolkningens bevidsthed – et historisk middel til forberedelse til krig. Hun spurgte, hvad der skal gøres for at besejre denne trussel mod selve civilisationen og for at bibringe det amerikanske folk en fornemmelse af, hvordan nationen kan bidrage til en verden med fred og udvikling snarere end ødelæggelse?

Åbningspanelet ved Schiller Instituttets konference, der afholdes næste weekend, 20.-21. marts, vil fokusere på dette spørgsmål – degenerationen af den amerikanske kultur gennem de sidste 60 år, siden drabene på de amerikanske ledere, der var i stand til at tænke og tale poetisk, og som forstod vigtigheden af klassisk kultur – Jack Kennedy, Martin Luther King, Robert Kennedy og andre. Siden de katastrofale dage i 1960'erne, da Lyndon LaRouche identificerede "rock-drug-sex"-modkulturen som fremkomsten af en fascistisk bevægelse i USA, har denne modkultur overtaget nationens institutioner – uddannelse, medier, underholdning og regeringen selv. Dens manifestation er den fascistiske Green New Deal, bestræbelserne på at påtvinge det britiske imperiums politik for affolkning gennem overtagelsen af banksystemet af malthusianske dæmoner, der er parate til at afskære kredit til al produktiv aktivitet under påskud af den falske videnskab om menneskeskabte klimaforandringer.

Dette åbningspanel vil præsentere et billede af denne degeneration, men imødegå det med den presserende nødvendighed af at genoprette, i den kollektive amerikanske bevidsthed, det bedste af europæisk kultur, der opbyggede dette USA – inspirerende værker af Friedrich Schiller, frihedspoeten, hvis statue prydede hver eneste amerikanske by; musikken fra Händel, Haydn, Mozart og Beethoven, som blev spillet i et flertal af amerikanske hjem i landets første århundrede; gennemslagskraften og lidenskaben i Negro Spirituals, som holdt slaverne oppe i deres kamp for frihed og inspirerede borgerrettighedsbevægelsen, der blev stoppet, men ikke besejret, ved mordet på King, Malcolm X, Medgar Evers og andre i det mørke årti.

Denne kulturelle kamp er udgangspunktet, den nødvendige forudsætning for at opnå genoprettelsen af det amerikanske "hamiltoniske", økonomiske system, for at afslutte de "endeløse krige", for at etablere en alliance af suveræne nationer, inklusive alle de store kulturer, der velsigner denne jord, og for at stoppe den gale march imod krig, der blev sluppet løs under Bush og Obama-regimerne, som Trump ikke lykkedes med at stoppe, og som Biden-administrationen ser ud til at være klar til at udvide.

De mennesker der leder Bidens udenrigsministerium, det nationale sikkerhedsråd og Pentagon, har alle erklæret at være i fodslag med den onde Mike Pompeo om, at USA må handle for at stoppe Kinas udvikling. Ligesom Pompeo har Antony Blinken, Jake Sullivan og øverstbefalende for Indo-Stillehavets kommando, adm. Philip Davidson, alle erklæret, at det økonomiske mirakel, der løftede 800 millioner kinesere ud af fattigdom, var "i strid med vores livsstil", og at Den nye Silkevej, der bringer det økonomiske mirakel til resten af Sydens fattige nationer, er et imperialistisk trick for at overtage verden. De ønsker at verden tror, at der ikke er noget der hedder "menneskehedens fælles mål" – hvad Xi Jinping kalder "win-win" – men kun geopolitik,

dyriske instinkter, de stærkestes overlevelse.

For at besejre dette onde menneskesyn vil Schiller Instituttets konference tage fat på dette grundlæggende spørgsmål om kultur, og derefter gå videre til at behandle de nødvendige løsninger på det økonomiske sammenbrud, pandemien og spredningen af hungersnød i Afrika og Central- og Sydamerika, faren for nye krige samt reetableringen af krigstids-samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina, for sammen at imødegå disse udfordringer. Det planlagte møde mellem Blinken og Sullivan med Kinas førende udenrigspolitiske talsmænd, politburo-medlem Yang Jiechi og udenrigsminister Wang Yi, næste torsdag 18. marts i Alaska, er et forhåbningsfuldt muligt vendepunkt, væk fra den truende katastrofe, men vi tør ikke regne med det.

Tilmeld dig Schiller/ICLC-konferencen på Schiller Instituttets hjemmeside.

Billede: Jorge Láscar from Australia, CC BY 2.0, via Wikimedia Commons

---

USA og Kina – samarbejde om udvikling, eller global ødelæggelse

Den 10. marts (EIRNS) – Det blev i dag meddelt, at udenrigsminister Antony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, vil mødes med Kinas to førende udenrigspolitiske talsmand, Yang Jiechi, direktøren for Det kinesiske Kommunistpartis centrale udenrigsudvalg, og udenrigsminister Wang Yi, den 18. marts i Alaska. Mødet

følger et besøg i Japan og Sydkorea i næste uge af Blinken og forsvarsminister Lloyd Austin.

Betydningen af dette møde mellem USA og Kina kan ikke overdrives, selv om resultatet er fuldstændig uforudsigeligt. Det kunne være et lovende skridt i retning af verdensfred og udvikling, eller det modsatte, en cementering af det ekstremt racistiske og fremmedfjendske hysteri mod alt kinesisk, der dominerede det sidste år af Trump-administrationen under Mike Pompeo, og som har været helt og fuldt godkendt af Blinken og Sullivan i deres "Interim National Security Strategic Guidance", der blev frigivet af Det hvide Hus den 3. marts

Præsident Biden selv udtrykte en af de få kloge ting i hans præsidentskab efter hans to timers lange telefonsamtale med præsident Xi Jinping den 10. februar, hvor han kom ind på relationerne mellem USA og Kina som omtalt under hans tale til sikkerhedskonferencen i München den 19. februar: "Det handler ikke om at sætte øst op imod vest. Det handler ikke om, at 'vi vil have en konflikt'. Vi ønsker en fremtid, hvor alle nationer er i stand til frit at bestemme deres egen vej uden truslen om vold eller tvang. Vi kan ikke, og må ikke vende tilbage til det refleksmæssige modsætningsforhold og de stive blokke under Den kolde Krig".

Faren er, at Blinken og Sullivan har forpligtet sig til at "stille lande som Kina til ansvar", og "sikre at Amerika, og ikke Kina, sætter den internationale dagsorden". Sådan britisk imperialistisk tænkning, geopolitik, når det er værst, stammer fra en tankegang der afviser enhver tanke om, at nationer har ret til "frit at bestemme deres egen vej uden trussel om vold eller tvang", som Biden har udtrykt det.

Værre er det, at kommandanten for den amerikanske kommando over Indo-Stillehavsområdet, admiral Philip Davidson, under

sin redegørelse til Senatets militær-udvalg 9. marts, demonstrerede den nu almindelige praksis med "forventning", der tilskriver Kina (såvel som Rusland) nøjagtigt de ensidige handlinger, som USA selv foretager: "Kinas kommunistiske Parti fremmer et lukket og et autoritært system gennem intern undertrykkelse og ekstern aggression," sagde Davidson. "Kinas skadelige tilgang til regionen inkluderer en hel partipolitisk indsats for at betvinge, korrumpere og kollapse regeringer, virksomheder, organisationer og befolkninger i Indo-Stillehavsområdet". Dette kommer fra en militærleder i et land, der militært har væltet regeringer, ødelagt deres økonomier, indsat marionetregimer og efterladt deres økonomier i ruiner overalt i Mellemøsten, samtidig med at de indfører ensidige sanktioner mod snesevis af lande rundt om i verden.

Det er bestemt tilfældet, at Kina og Rusland bygger deres militære kapacitet op og har lovet samarbejde med hinanden, hvis de bliver angrebet. Det er imidlertid ikke indlysende for enhver, at de mobiliserer inden for deres egne grænser, mens det angloamerikanske krigsparti har militærbaser i 80 lande rundt om i verden, alt imens de flytter NATO op til den russiske grænse og endog ind i Asien?

De fleste af verdens nationer nægter at "vælge side" imod Kina, og de fleste ser faktisk på Kina og Rusland som den eneste kilde til den nødvendige humane støtte i dette øjeblik med eksistentiel krise for menneskeheden – adgang til de russiske og kinesiske vacciner, mens Vesten har hamstret deres rigelige forsyninger; infrastrukturudvikling gennem Bælte- og Vejinitiativet, mens Vesten ikke alene nægter storstilet infrastruktur til landene sydpå, men tillige agerer for at sabotere kinesiske og russiske bestræbelser på at tilbyde en sådan udvikling.

Amerikanerne imødeser nu et sammenbrud af deres historiske karakter – økonomien er ved at falde fra hinanden; finanssystemet er en massiv boble klar til at eksplodere;

de forfatningsmæssige garantier for ytringsfrihed 'blæser i vinden', idet censur af tale og endda af ideer er blevet dagens norm; narkotikaplagede byer er overrendt med desperate hjemløse; og, vigtigst, løftet om en fremtid med fremskridt og udvikling ødelægges åbent under den falske 'Green New Deal'. Disse grønne fascister går ikke længere ind for det bibelske begreb om menneskehedens herredømme over naturen, men snarere indførelse af deindustriisering og affolkning, påtvunget af de bankerotte finansielle institutioner under the 'Great Reset'.

Situationen er dystert, men det er netop under sådanne forhold, hvor folk endelig kan se, at det haster med at droppe deres fordomme og deres fejlslagne aksiomer, at lede efter sandheden uden for de åbenlyst løgnagtige medier og tage personligt ansvar for menneskehedens skæbne. Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen opfordrer alle patrioter og alle verdensborgere til at deltage i konferencen den 20.-21. marts med talere fra hele verden under temaet: World at a Crossroad: Two Months into the New US Administration (Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye amerikanske Administration).

Tilmeld dig konferencen her, <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210320-conference> og inviter andre til at deltage. Mød truslen om en ny mørk tidsalder med mod og optimisme om, at en ny renæssance for hele menneskeheden er både nødvendig og mulig.

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR- MARTS 2021:

Ny præsident i USA: Krig eller fred?

Download (PDF, Unknown)

Et uddrag af Helga Zepp- LaRouches kommentarer efter Biden-administrationens bombning i Syrien.

Det er meget klart, at faren for en optrapning af regionale konflikter til en større konflikt mellem det såkaldte Vesten, USA, NATO, og Rusland og Kina ulmer og er ret dramatisk, hvor man kan sige, at omdrejningspunktet Asien er i konkurrence med omdrejningspunktet Sydvestasien, om hvilken region der vil være farligere og mere eskalerende... Jeg tror ikke, situationen kan løses inden for USA i løbet af de næste fire år; Jeg tror, det kræver nøjagtigt den tilgang vi har taget i hele sidste år, at vi er nødt til at have et internationalt samarbejde, der involverer USA, Rusland og Kina og forhåbentlig Indien, og derefter andre fornuftige lande, som støtter skiftet til et nyt paradigme [herunder at forlænge Bælte- og Vejinitiativet, den Nye Silkevej, til Sydvestasien].

USA bør trække sine atomvåben hjem – Samarbejde, ikke konfrontation! Af Helga Zepp-LaRouche

Hvorvidt krigshøgene sætter sig igennem, og verden snarere før end senere ender i en atomar katastrofe, eller om vi i rette tid lærer fra COVID-pandemien, at vi kun i fællesskab kan løse menneskehedens eksistentielle problemer – det burde egentlig være det strategiske spørgsmål, som vi bør være allermost optaget af. Hverken Rusland eller Kina, ikke engang de europæiske atlantikere, forventer en større forandring i udenrigspolitikken under den nye Biden-administration i forhold til under Pompeo. Udtalelser som dem fra kommandanten for USA's europæiske Kommando, generalen for flyvevåbenet, Tod D. Wolters, der ved et symposium den 24. februar betegnede Rusland som en "eksistentiel trussel mod USA og de europæiske forbundsfæller", er standard for USA's militær, som repræsenterer kontinuiteten mellem administrationerne. Men udover det sædvanlige refræn fra Atlantikerne angående NATO, Rusland og Kina, sagde Præsident Biden også følgende på den virtuelle sikkerhedskonference i München, 2021, hvilket stort set er blevet udelukket fra de etablerede medier:

"Det handler ikke om at spille Østen ud mod Vesten. Det handler ikke om, at vi ønsker en konflikt. Vi ønsker en

fremtid, hvor alle nationer frit kan bestemme deres egen vej, uden truslen om vold eller tvang. Vi kan ikke og må ikke vende tilbage til den refleksmæssige opposition og de rigide koldkrigsblokke.”

Det lyder med sikkerhed anderledes end de krigeriske opråb for at vælte Præsident Xi Jinping, som de eksempelvis høres fra det såkaldte ”lange telegram” fra det Atlantiske Råd og andre tænketanke. Vi må vente og se hvor lang halveringstiden for Bidens udtalelse bliver, at ”alle nationer kan bestemme deres egen vej.” Lad os huske på, at Trump i lang tid talte om, at det var en god ting, og ikke en dårlig ting, at have et godt forhold til Rusland og Kina – og forholdet til begge nationer endte på et historisk lavpunkt i slutningen af hans embedsperiode. Og i mellemtiden har Biden-administrationens første militære angreb mod Syrien fundet sted, som en demonstration af at ”USA er tilbage”. En stor bekymring for Rusland er, at Trump-administrationen nægtede at bekræfte det princip, som Reagan og Gorbatsjov i 1985 blev enige om, at en atomkrig aldrig kan vindes og derfor aldrig må få lov at finde sted. Den russiske udenrigsminister, Lavrov, betonedede derfor i sin tale til den virtuelle nedrustningskonference i Moskva den 24. februar, at han overfor sin amerikanske kollega, Blinken, i en telefonsamtale den 4. februar, understregede nødvendigheden af at vende tilbage til dette princip. Lavrov betonedede ligeledes den russiske position, at NATO’s praksis med ”nuclear sharing” (”atomar deltagelse”) krænker Traktaten om ikke-spredning af Kernevåben. ”Atomar deltagelse” er en NATO-praksis, hvor igennem nationer, der ikke råder over atomvåben, som for eksempel Tyskland, holder jagerfly klar og uddanner soldater til at transportere amerikanske atomvåben, og i værste fald også kunne gøre brug af disse. Derfor må de amerikanske atomvåben bringes tilbage til amerikansk territorium, og infrastrukturen til en sådan anvendelse fra andre landes

territorium elimineres.

USA er det eneste land af de i alt ni atommagter – fem af dem officielt – som man kender til, der stationerer atomvåben på andre nationers territorium. Skønsmæssigt er omkring 180-200 atombomber stationeret i Europa. Kun de mest hårdkogte atlantiske geopolitikere kan nære illusionen om, at disse atomvåben forøger vores sikkerhed; i værste fald betyder det modsat, at de lande, hvori de er opstillet, bliver til et ruinlandskab. Hvad fredsbevægelserne i begyndelsen af 80'erne stadig vidste, og som fik folk, på baggrund af mellemdistancemissilkrisen da Pershing II- og SS20-missilsystemerne, blot med et par minutters varslings tid, blev holdt i permanent beredskab overfor hinanden, til at demonstrere på gaderne, synes tydeligvis i dag at være forsvundet fra bevidstheden. I værste fald ville ikke en eneste person i Tyskland overleve. Dette forandres heller ikke af prioriteringen af Indo-Stillehavsområdet, som har fundet sted siden Obamas "Pivot to Asia", og som også blev videreudviklet af USA's militær under Trump-administrationen i flere strategipapirer. "USA's Nationale Sikkerhedsstrategi" fra december, 2017, den "Nationale Forsvarsstrategi" fra januar 2018 og "Verificering af den atomare Opstilling" fra februar 2018, definerer Rusland og Kina som geopolitiske rivaler, der klassificeres som trusler mod USA's interesser og magt. Rusland og Kina klassificeres der som farligere end den internationale terrorisme.

Lyle J. Goldstein, professor ved USA's Naval College i Newport/Rhode Island og grundlægger af China Maritime China Studies Institute på samme sted, skrev for nylig i en artikel med overskriften: "Strategien for Indo-Stillehavsområdet er en recept på en katastrofe" (1), at denne politik er en ny udgave af USA's politik fra 1992. Det var den tid, hvor Dick Cheney og de neokonservative – blot ét år efter afslutningen af Sovjetunionen – forfulgte

"Projektet for et nyt amerikansk Århundrede", og dermed idéen om at det under ingen omstændigheder kunne tillades, at en nation eller en gruppe af nationer kunne overhale USA, hverken økonomisk, politisk eller militært. Goldstein peger på, at Trump-administrationens forsvarsministerium, inden de forlod Pentagon, offentliggjorde "US Strategic Framework for the Indo-Pacific" (De strategiske rammer for USA i Indo-Stillehavsområdet"), frem for at bevare disse dokumenter under lås og slå i 30 år, som ville være almindeligt. Goldstein formoder, at der bag dette gemmer sig en intention om at fastlægge Biden-administrationens retning, hvilket ville bringe USA på direkte konfrontationskurs med Kina, i sammenhæng med Taiwan – en krig som USA også kunne tabe, og hvor brugen af atomvåben ikke kan udelukkes.

Hans Kristensen fra Federation of American Scientists (Sammenslutningen af amerikanske Videnskabsmænd) pegede ligeså på, at det præcist er denne dynamik af kompromisløs afskrækkelse, som opildner det atomare oprustningskapløb. Således har nyere satellitbilleder vist, at Kinas Folkehær, PLA, er i gang med kraftigt at udbygge træningsanlæg til deres missilstyrker. De viste også opbygningen af tunneler og siloer i forskellige størrelser, med den potentielle funktion at kunne skjule raketaffyringer, fordi Kina, pga. den militære konkurrence med USA i regionen, ikke længere kan være sikker på, om det i en reel situation ville have nok tid til at klargøre raketterne, for at kunne opretholde troværdigheden af den kinesiske afskrækkelse.

Hvis Præsident Biden virkelig mener det seriøst, at hver nation – altså også Kina og Rusland – selv kan bestemme deres egen vej, så må han forkaste Cheney-doktrinen, som ligger til grund for Indo-Stillehavspolitikken og satse på en virkelig ny begyndelse. Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, nævnte betingelserne for dette, i sin tale ved Lanting Forum om "Dialog og Samarbejde og

Konflikthåndtering": Løgnene om Det kinesiske Kommunistparti og det kinesiske politiske system må få en ende, såvel som indblanding ift. Taiwan, Xinjiang og Hongkong; sanktioneerne må løftes og en normal diplomatisk og kulturel udveksling må igen blive mulig.

Da det ikke kan udelukkes, at intentionen med USA's fornyede tiltrædelse i FN's Menneskerettighedskommission (UNHRC) består i at instrumentere debatten om menneskerettigheder for propagandistiske angreb på Rusland og Kina, bør man kort overveje hvad en rigtig definition af dette begreb er. Hvilken stat eller hvilket kontinent har gjort mere for menneskerettighederne – den, som har befriet 850 millioner mennesker fra fattigdom, og som gennem en disciplineret sygdomsbekæmpelse har kunnet begrænse antallet af dødsfald fra corona til 4636 (Kina), eller den, hvor fattigdommen stiger markant og hvor antallet af corona-relaterede dødsfald er steget til over en halv million (USA) eller over 839.000 (Europa)? Er retten til ikke at ville bære maske og ikke at holde social afstand virkelig et sådant bevis på forsvaret af menneskerettigheder? Imens USA, Canada og Storbritannien hamstrede vacciner i et mange gange større antal end deres borgere, og EU diskuterer et eksportstop, har Rusland og Kina allerede afleveret millioner af doser til dusinvis af lande i udviklingssektoren. For dette bliver de så beskyldt for at føre "vaccine-diplomati", imens deltagelsen af EU-Frontex i de såkaldte "Pushback"-operationer mod flygtninge i Middelhavet tilsyneladende ikke fortjener en offentlig debat.

Det er på tide at opgive denne form for tvetydige målestok og hykleri. Vi må stoppe med det geopolitiske spil, der betragter Rusland og Kina som modstandere, og i stedet for dette tage fat på menneskehedens opgaver i fællesskab. I februar 2021, var det muligt for tre nationer at fuldføre deres Mars-missioner. Chefen for De forende arabiske

Emiraters rumfartsagentur, Sarah al-Amiri (2), huskede verden på hvor ubegribeligt stort vores univers er. Statsoverhovederne i denne verden burde tage denne lære fra Fru Amiri til sig.

zepp-larouche@eir.de

1.

<https://www.lawfareblog.com/indo-pacific-strategy-recipe-disaster>

2. <https://www.youtube.com/watch?v=voqlWLAwXZ8>

Bidens illegale bombning i Syrien – går USA tilbage til regimeskifte-krige

27. februar (EIRNS) – Den amerikanske bombning af en efter sigende iransk støttet millits-stilling i Syrien torsdag aften, hvor man hævdede, at det var et defensivt angreb for at beskytte amerikanske styrker i Irak, er blevet fordømt af en lang række politiske og professionelle kilder i mange lande som en alvorlig overtrædelse af folkeretten og den amerikanske forfatning. Kongresmedlemmer fra begge partier har afvist det dødbringende angreb for overtrædelse af såvel den amerikanske forfatning, som kræver kongresgodkendelse for krigshandlinger undtagen når nationen er under direkte angreb, som FN-pagten.

Spørgsmålet der trænger sig på: Vil Biden regeringen lede USA tilbage til sporet med "regimeskifte-krige?" Præsident Donald Trump var ude af stand til at gennemføre sin hensigt

om at afslutte de "endeløse krige", der blev søsat af Bush og Obama, eftersom det militærindustrielle kompleks (som Trump direkte beskyldte for at kræve nye krige på vegne af våbenproducenterne) tilbagekaldte hans ordrer om at trække sig ud af Irak og Afghanistan. Trump havde succes med ikke at tillade nye krige, men nu har præsident Biden Antony Blinken som sin udenrigsminister. Det var Blinken, der som Obamas vice-nationale sikkerhedsrådgiver og viceudenrigsminister, førte kampagnen for at gennemføre et regimeskifte mod den syriske præsident Bashar Al-Assad og fejlagtigt beskyldte Assad for at bruge kemiske våben mod sin egen befolkning, en løgn frembragt af britisk efterretningstjeneste. Var angrebet i Syrien torsdag aften en prøveballon for krigspartiet i forhold til at gå tilbage til at tjene som den militære snigmorder for britiske kolonikrige?

Der er samtidig bestræbelser fra verdens ledere for at overbevise Biden-administrationen om at afværge den voksende fare for krig mod Iran, en krig, der helt sikkert vil optrappe potentialet for en generel krig med Rusland og Kina. Demokraterne under Obama forhandlede den oprindelige JCPOA-aftale med Iran, en aftale, som selv førende israelske militær- og efterretningseksperter mener var yderst gavnlig for at forhindre atomar spredning (på trods af Bibi Netanyahus gale rablen imod den). Men bombing af Iran-støttede styrker, der direkte samarbejder med den irakiske regering om at bekæmpe resterne af terrorist-ISIS-netværk, kan underminere enhver ny samtale med Teheran – hvilket måske er, hvad krigspartiet havde til hensigt med dette luftangreb i Syrien...

Vi fortsætter her med et uddrag fra lederen den 28. februar: Som et 'case studie' af spændingen mellem udviklings-destruerende geopolitik og det nye paradigme for økonomisk vækst, betragt tilfældet Irak.

I et kommende interview udført søndag satte Schiller

Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, Biden-bombningen den 25. februar i sammenhæng med Bælte- og Vejinitiativets potentiale for at omforme Sydvestasien, såvel som hans egen indsats for at skabe en folkebevægelse, der er i stand til at forstå og kræve den økonomiske politik, der kan give dem en lys fremtid. I 2019 besøgte den irakiske premierminister, Adel Abdel-Mahdi, Kina med en stor delegation, og udarbejdede aftaler, hvorved en lille del af Iraks olieeksport kunne bruges til at sikre kredit fra Kina til produktive investeringer i projekter som havne og anden større infrastruktur, der så desperat behøves for at skabe en fuld, voksende økonomi. Men udbruddet af en "farverevolution" i Irak efter Abdel-Mahdis tilbagevenden, og mordet på den iranske general Qassem Soleimani i januar 2020 samt den irakiske militærleder Abu Mahdi Al-Muhandis, bragte en ny regering ind og satte midlertidigt en stopper for muligheden for en aftale mellem Irak og Kina.

Men Askary har lagt grundlaget for en folkelig mobilisering. I november 2019 søsatte han den arabiske 'LaRouche School of Physical Economics'. Han hjalp en irakisk Facebook-gruppe for infrastruktur til at vokse fra 30.000 til 280.000 medlemmer, før den blev slettet af Facebook i november 2020. Han er fortsat med at organisere sig gennem adskillige online-communities, regeringskontakter og gennem de irakiske medier, og har bidraget til at katalysere populære demonstrationer til støtte for Irak-Kina aftalen. "Vil irakiske unge være militsfolk eller ingeniører?" spørger Askary udfordrende.

Udviklingen af en veluddannet og aktiv borgerbevægelse er i dén grad nødvendig i USA (og alle andre nationer), hvor de nuværende ledelsesstrukturer ikke har de nødvendige svar.